

โครงการพิเศษ

การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลู
ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

Ban Na Tham Khao Plu Community Participation Affecting the
Development of Wat Tham Khao Plu as a Cultural Tourism Site in
Chumphon Province

นายรัฐชนัน แจ่มจำรัส
รหัสนักศึกษา 60551033

โครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร
ปีการศึกษา 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SPECIAL PROJECT

Ban Na Tham Khao Plu Community Participation Affecting the Development of Wat Tham Khao Plu as a Cultural Tourism Site in Chumphon Province

MR. RAN CHAEMCHAMRAT
STUDENT ID 60551033

A SPECIAL PROJECT SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENT
FOR THE DEGREE OF BUSINESS ADMINISTRATION

IN BUSINESS ADMINISTRATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

PRINCE OF CHUMPHON CAMPUS

2020

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2020

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
PRINCE OF CHUMPHON CAMPUS
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์จังหวัดชุมพร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองโครงการพิเศษ

หัวข้อโครงการพิเศษ

การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนา
วัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร
Ban-Na Tham KhaoPlu Community Participation
Affecting the Development of Wat Tham KhaoPlu as a
Cultural Tourism Site in Chumphon Province.

ชื่อนักศึกษา

นายวิญจน์ แจ่มจรัส

รหัสประจำตัว

60551033

ปริญญา

บริหารธุรกิจบัณฑิต

สาขาวิชา

บริหารธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษา

ดร.อุษณีย์ เสวกวัชรวิ

อาจารย์ผู้ควบคุมสหกิจศึกษา

ลายมือชื่อ

ดร.อุษณีย์ เสวกวัชรวิ

รองศาสตราจารย์ ดร. ชณัด บุนนาค

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชีวะ ศิลป์เสวตร์

ดร.ชุตินันต์ บุนนวล

วิ. วิญจน์ แจ่มจรัส

ดร.อุษณีย์ เสวกวัชรวิ

ดร.ชุตินันต์ บุนนวล

วัน/เดือน/ปีที่สอบ 16 เมษายน พ.ศ. 2564 เวลา 09.00 – 14.00 น.

สถานที่สอบ ณ อาคารสำนักวิชา ห้อง BA 208

เห็นชอบ/รับรอง

(ดร.ชุตินันต์ บุนนวล)

ประธานหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

วันที่ 9 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 64

หัวข้อโครงการพิเศษ	การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนา
วัด	ถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร
ชื่อ-สกุล	นายรัฐชน แจ่มจรัส
รหัสนักศึกษา	60551033
ปริญญา	บริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขา	บริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2563
อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ	ดร.อุษณีย์ เสวกวีศรี

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการพัฒนาของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดชุมพร 2) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมของชุมชน ที่มีต่อการพัฒนาของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดชุมพร 3) เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดชุมพร 4) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย T-test, F-test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 41 – 50 ปี ระดับการศึกษาต่ำกว่า ปวช./ปวส. อาชีพเกษตรกร รายได้ต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาท มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลู จังหวัดชุมพร อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า 1) ปัจจัยด้านเพศ ด้านอาชีพ ด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดหน้าถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร แต่ปัจจัยด้านอายุ และด้านรายได้ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการพัฒนาวัดหน้าถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร 2) การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Project Title	Ban Na Tham KhaoPlu Community Participation Affecting the Development of Wat Tham KhaoPlu as a Cultural Tourism Site in Chumphon Province.
Student's Name	MR. RAN CHAEMCHAMRAT
Student ID	60551033
Degree	Bachelor of Business Administration
Program	Business Administration
Year	2020
Project Advisors	Dr.Ousanee Sawagvudcharee

Abstract

The objectives of this study were 1) to study the level of opinions on personal factors affecting the development of Ban Na Tham Khao Plu Community towards a cultural tourism attraction of Wat Tham Khao Plu in Chumphon Province, 2) to study the level of opinions on community participation in the development of Ban Na Tham Khao Plu community towards a cultural tourism attraction in Chumphon Province, 3) to study the differences of personal factors affecting the development of Wat Tham Khao Plu as a cultural tourism attraction in Chumphon Province, 4) to study the community participation related to the development of Wat Tham Khao Plu as a cultural tourism attraction in Chumphon Province. Data collected were analyzed using descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, and standard deviation as well as inferential statistics including t-test, F-test and Pearson's correlation coefficient.

The results of this study indicated that most of the respondents were female, aged 41-50 years, graduated with lower than Vocational Certificate / High Vocational Certificate, earned monthly income between 20,001 - 25,000 baht. Overall opinion on the participation in community development at Ban Na Tham Khao Phlu, Chumphon Province was at the highest level. The results of hypothesis testing showed that 1) different gender, occupation, educational level did not influence the development of Wat Na Tham Khao Plu as a cultural tourism attraction in Chumphon Province. However, different age and monthly income influenced the development of Wat Na Tham Khao Plu as a cultural tourism attraction in Chumphon Province. 2) Community participation was related to the development of Wat Na Tham Khao Plu as a cultural tourism attraction in Chumphon Province.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

โครงการพิเศษเล่มนี้สามารถลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาในการให้คำปรึกษา ดูแล แก้ไข ปรับปรุง ผู้ศึกษาขอขอบคุณ ดร.อุษณีย์ เสาววัชร อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ ซึ่งชี้แนะแนวทางในการทำการศึกษให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง และได้เสียสละเวลาในการตรวจงานการศึกษา และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และรองศาสตราจารย์ ดร.ชนทัต บุญรัตนกิตติภูมิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชรศิลป์ เสวตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ชรภรณ์ ชัชวาลชาญชนกิจ ดร.ชุตินันต์ บุญนวล ดร.มัลลิกา สุปงกุ คณะกรรมการสอบโครงการพิเศษ ที่ชี้แนะแนวทางในการทำการศึกษให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง และได้เสียสละเวลาในการตรวจงานการศึกษา และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อีกทั้งยังดูแลเอาใจใส่ และให้กำลังใจในการทำโครงการพิเศษด้วยดีเสมอมา นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยภูมิก็ค หล้าแหล่ง ดร.กิตติ แก้วเขียว อาจารย์ภรณ์ไพลิน คุณวุฒิ ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำและแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำรายงานการปฏิบัติงานสหกิจจนทำให้สำเร็จได้ด้วยดีด้วยความสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้กำลังใจ กำลังทรัพย์ และให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน จนทำให้โครงการพิเศษเล่มนี้สำเร็จด้วยดี ซึ่งผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการทำโครงการพิเศษเล่มนี้จะ เป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจทั่วไปในการศึกษาค้นคว้า เพื่อพัฒนาต่อไปให้มีความทันสมัย และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้ผู้ศึกษาขอขอบคุณประโยชน์ และความดีอันพึงมีคุณค่าจากโครงการพิเศษเล่มนี้ผู้ศึกษาขอมอบให้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ด้วยความเคารพอย่างยิ่งที่ให้โครงการพิเศษเล่มนี้สำเร็จลงได้ตลอดจนครูบาอาจารย์ทุกท่าน ซึ่งเป็นผู้มอบวิชาความรู้เป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่งแก่ผู้ศึกษาหากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้ศึกษาขออภัยไว้ ณ ที่นี้

รัฐชน แจ่มจรัส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญภาพ.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	6
1.3 ประโยชน์ของการศึกษา.....	7
1.4 ขอบเขตของการศึกษา.....	7
1.5 สมมติฐานการศึกษา.....	8
1.6 กรอบแนวคิดการศึกษา.....	9
1.7 นิยามศัพท์.....	9
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวัฒนธรรมชุมชนและทฤษฎีทางวัฒนธรรม.....	11
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอละเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม.....	13
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว.....	18
2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน.....	21
2.5 ข้อมูลทั่วไปของวัดถ้ำเขาพลู อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร.....	27
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการศึกษา	
3.1 รูปแบบการศึกษา.....	31
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	31
3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	32
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

		หน้า
บทที่ 3	3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
	3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ที่ใช้ในการศึกษา.....	35
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
	4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร.....	38
	4.2 การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขา พลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร.....	46
	4.3 การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของ ชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร.....	53
บทที่ 5	สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	
	5.1 สรุปผลการวิจัย.....	55
	5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	59
	5.3 ข้อเสนอแนะการวิจัย.....	60
บรรณานุกรม.....		61
ภาคผนวก.....		64
	ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	65
	ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ และจดหมายต่าง ๆ.....	72
	ภาคผนวก ค ค่าคุณภาพของแบบสอบถาม.....	78
	ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ.....	87
ประวัติย่อผู้ศึกษา.....		90

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวจังหวัดชุมพร.....	4
1.2	แสดงการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวจังหวัดชุมพรในปี 2018 และปี 2019.....	5
4.1	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	38
4.2	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	38
4.3.	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ.....	39
4.4.	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	39
4.5.	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	40
4.6	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของด้านการค้นหาปัญหา.....	40
4.7	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของด้านการวางแผน.....	41
4.8	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของด้านการดำเนินงาน.....	41
4.9	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของด้านการติดตามและประเมินผล.....	42
4.10	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของด้านการมีความสามัคคี.....	43
4.11	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของด้านสิ่งดึงดูดใจ.....	43
4.12	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของด้านสิ่งอำนวยความสะดวก.....	44
4.13	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของด้านวัฒนธรรมประเพณี.....	45
4.14	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของด้านสิ่งแวดล้อม.....	46
4.15	การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาบ้านหน้าถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพรจำแนกตามเพศ.....	45
4.16	การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุ.....	47
4.17	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ LSD จำแนกตามอายุ.....	48
4.18	การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร จำแนกตามอาชีพ.....	49
4.19	การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร จำแนกตามรายได้.....	50
4.20	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ LSD จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.21	การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของคนในชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร.....	52
4.22	การวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร.....	53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดของการศึกษา.....	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและปัญหาการวิจัย

การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจแต่ละประเทศทั่วโลกเป็นอย่างมาก โดยเป็นอุตสาหกรรมที่ประกอบด้วยธุรกิจหลายประเภท ตัวอย่างเช่น ด้านการขนส่ง ที่พัก อาหาร และธุรกิจนำเที่ยว ซึ่งผลผลิตหลักที่นักท่องเที่ยวซื้อโดยตรง คือ บริการที่เกี่ยวเนื่องกันทางอ้อม คือ การผลิตสินค้า เป็นต้น โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวช่วงต่างประเทศถือเป็นการส่งออกสินค้าจึงทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นแหล่งที่มีเงินตราต่างประเทศที่สำคัญอย่างหนึ่ง ของระบบการเติบโตทางเศรษฐกิจในแต่ละประเทศ ซึ่งรวมถึงประเทศไทยด้วย ทั้งนี้ นอกจากผลประโยชน์จะตกอยู่ภายในประเทศแล้วยังช่วยสร้างงาน สร้างอาชีพให้กับประชาชนในประเทศนั้น ๆ ให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจที่ดี ขณะที่ทางด้านสังคมการท่องเที่ยวยังเป็นการพักผ่อนที่ช่วยลดความตึงเครียด สร้างสภาพแวดล้อมที่ดีไปกับความเข้าใจที่ดีระหว่างผู้มาเยือนและเจ้าของธุรกิจท่องเที่ยวในท้องถิ่น โดยการท่องเที่ยวที่มีบทบาทต่อทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอย่างเช่น ตัวการก่อให้เกิดรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ที่มีส่วนช่วยสร้างเสถียรภาพให้กับดุลการชำระเงิน และยังกระจายไปสู่ประชากรอย่างกว้างขวางอีกทั้งยังมีบทบาทกระตุ้นให้เกิดการผลิตและนำเอาทรัพยากรของประเทศมาใช้ประโยชน์อย่างที่สุด นอกจากนี้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวยังไม่มีขีดจำกัดในการจำหน่าย เพราะประชากรโลกเพิ่มจำนวนขึ้นตลอดเวลา ขณะที่ในการขนส่งสามารถบรรจุผู้โดยสารได้จำนวนมาก ทำให้ค่าใช้จ่ายในการเดินทางถูกลงและไม่มีขีดจำกัดในการผลิต เนื่องจากการผลิตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เสนอขายให้แก่นักท่องเที่ยว คือ ความสวยงามของธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ตลอดจนขนบธรรมเนียม ประเพณี วิถีความเป็นอยู่ของประชาชน ซึ่งสิ่งเหล่านั้นผันแปรหรือขึ้นอยู่กับสภาพฝนฟ้าอากาศ ยังช่วยอีกทั้งสนับสนุน ฟื้นฟู อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และประเพณี เมื่อมีการท่องเที่ยวเป็นสื่อในการเผยแพร่แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ทำให้เจ้าของท้องถิ่นเกิดความตระหนักถึงความสำคัญของมรดกทางศิลปวัฒนธรรม และช่วยกันฟื้นฟูอนุรักษ์ไว้ จึงทำให้อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวขยายตัวอย่างรวดเร็วไม่เฉพาะแต่การท่องเที่ยวระหว่างประเทศด้วย ซึ่งรวมถึงประเทศไทยที่มีทำเลที่ตั้งอยู่ในทำเลที่เป็นศูนย์กลางการคมนาคมของประเทศต่าง ๆ ในเอเชีย ไม่ว่าจะผ่านทางน้ำ และทางอากาศ หากจะมองขนาดแผนที่ของประเทศ พื้นที่ของประเทศไทยไม่ใหญ่มากนัก ความพอดีของพื้นที่ทำให้หากเดินทางมาภายในประเทศสามารถไปในแต่ละภูมิภาคจึงพอเหมาะพอควร สภาพทางภูมิศาสตร์ของประเทศ ประกอบด้วย ดินแดนที่เป็นภาคส่วนของเขาสูงทอดเทือกยาวสลับซับซ้อน ที่ราบลุ่ม และพื้นที่ราบหลายขนาด เกษต่าง ๆ สวยงาม น้ำทะเลใส หาดทรายสวย อุณหภูมิ และสภาพดินฟ้าอากาศพอเหมาะที่ทำให้เกิดความหลากหลายทางชีวภาพของโลกใต้น้ำสภาพทางธรรมชาติ จึงมีความงดงามน่าชมที่แตกต่างกันในแต่ละภูมิภาคความแตกต่างกันในลักษณะพื้นที่กำหนดทำให้ผู้คนในแต่ละภูมิภาคมีวิถีการดำรงชีวิตที่แตกต่างกัน และขนบธรรมเนียมประเพณีที่แตกต่างกัน จึงกลายเป็นเสน่ห์เป็นสีสันของแผ่นดินที่น่าสัมผัสเรียนรู้ ทำให้เมืองไทยเป็นอีกดินแดนหนึ่งของโลกที่อยู่ในสายตาของนักท่องเที่ยวนานาชาติเป็นที่หมายตาว่าจะมาเที่ยวเมืองไทยบ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนด้านการศึกษา
ไม่จำกัดการตีพิมพ์ การคิดค้นสิ่งใหม่ที่มีหลายอย่างที่เห็นชัดแก่ชนชาติ โดยเฉพาะ

ไม่จำกัดการตีพิมพ์ การคิดค้นสิ่งใหม่ที่มีหลายอย่างที่เห็นชัดแก่ชนชาติ โดยเฉพาะ

รอยยิ้ม อภัยภัยที่แสดงถึงจิตใจ และมิตรไมตรีที่มีให้กับผู้อื่น จนได้สมญานามว่า “THE LAND OF SMILES” ดินแดนแห่งยิ้มสยาม สิ่งเหล่านี้เอง สร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งนอกเหนือจากความสนุกสนานเพลิดเพลิน การท่องเที่ยวจึงเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ และเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนาเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ก่อให้เกิดความเข้าใจความสัมพันธ์อันดีต่อกันในหมู่เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ไม่ว่าจะต่างถิ่นต่างภาษา ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นมิตรต่อกัน และมีประโยชน์ทั้งทางด้านการปกครอง และการเมืองระหว่างประเทศ (วันทิกา หิริญเทศ, 2559) ทั้งนี้ ประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นประเทศหนึ่งที่มีแหล่งท่องเที่ยวสวยงามเป็นจุดดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวมาก ทั้งทางธรรมชาติ และทางวัฒนธรรม รวมถึงยังมีประเพณีที่งดงาม และมีคุณค่าสร้างภูมิปัญญาของชาวไทยทุกคน จึงก่อให้เกิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ช่วยประทับใจในแต่ละภูมิภาคเพื่อสัมผัสวัฒนธรรม และวิถีชีวิตคนไทยในดินแดนต่างที่มีศิลปวัฒนธรรมอันบ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยที่มีความเจริญรุ่งเรือง จนเป็นที่ชื่นชมนานาชาติที่ได้พบเห็นความงดงามในศิลปวัฒนธรรมไทย ทำให้นักท่องเที่ยวได้ทำความรู้จักแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันยิ่ง การท่องเที่ยวทวีความสำคัญมากขึ้นเพียงใด ยิ่งจะเป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และเกียรติภูมิต่อประเทศให้เป็นที่รู้จักแก่ชาวโลกมากขึ้นเพียงนั้น แสดงให้เห็นถึงความมีชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และโบราณคดี การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนก่อให้เกิดรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ คือ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (cultural tourism) เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมหรือชมงานประเพณีต่าง ๆ ที่ชุมชนท้องถิ่นนั้นจะได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพื่อพร้อมที่จะได้ศึกษาความเชื่อ ความเข้าใจต่อสภาพสังคม และวัฒนธรรม มีประสบการณ์ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นภายใต้จัดการสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวอย่างดี รวมถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น โดยมุ่งจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน (กัลยา สว่างคง, 2559)

อัตลักษณ์ของชุมชน ผู้ที่มีเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจำเป็นต้องส่งเสริมรักษา วัฒนธรรม ประเพณี คุณค่า วิถีชีวิตท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน และยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นให้เกิดความยั่งยืน จากแผนพัฒนาดังกล่าวได้ส่งผลให้เกิดกระแสการปรับตัวของหลายภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงประเทศไทย และกระจายลงสู่ภูมิภาค และท้องถิ่น (วิไลวรรณ ทวีศรี, 2559) โดยจังหวัดชุมพรถือเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวสูง อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 498 กิโลเมตร มีพื้นที่ 6,010 ตารางกิโลเมตร ความสำคัญของจังหวัดชุมพรนั้นมากมายหลายประการ ทั้งในเรื่องประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์มาตั้งแต่สมัยโบราณราชวงศ์จักรี ศิลปวัฒนธรรมอันทรงคุณค่า และมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น สถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ตลอดจนวิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติรอบ ๆ ชุมชนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิถีชีวิตที่พอเพียงแบบไทย ๆ จนทำให้นักท่องเที่ยวเริ่มหลั่งไหลเข้ามาเที่ยวจังหวัดชุมพรมากขึ้นก่อให้เกิดรายได้กระจายสู่ท้องถิ่น อย่างไรก็ตามรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังกระจุกตัวอยู่ในบางพื้นที่เท่านั้น เช่น หาดทรายรี อุทยานหมู่เกาะชุมพร ตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่ผูกขาดโดยบริษัทเอกชนบางกลุ่ม ซึ่งสนใจแต่การตักตวงกำไรโดยไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ความสำคัญที่กล่าวมาส่งผลให้มีการกำหนดนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างรายได้ทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศเป็นหลัก ทำให้เกิดการเร่งรัดพัฒนาการท่องเที่ยว โดยแรงผลักดันจากทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อผลประโยชน์ตรงกัน คือ รายได้จากธุรกิจกิจการท่องเที่ยวที่แม้จะเติบโตขึ้นทุกปี แต่เป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่หรือใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดได้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสาร

การเติบโตบนฐานความเชื่อมโยงโทรคมนาคมในแหล่งท่องเที่ยว และการกระจายรายได้ไม่เป็นธรรมต่อคนในแหล่งท่องเที่ยว ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาต้องถูกทบทวน เกิดการปรับตัวจัดสมดุลใหม่ เห็นได้จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1.1 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวจังหวัดชุมพร. ใน ปี ค.ศ. 2018 และ 2019
(อ้างอิง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563))

	January-December		
	2019	2018	%Change
Visitor	1,514,747	1,520,073	- 0.35
Thai	1,400,821	1,404,890	- 0.29
Foreigners	113,926	115,183	- 1.09
Tourist	1,216,354	1,223,717	- 0.60
Thai	1,131,007	1,136,980	- 0.53
Foreigners	85,347	86,737	- 1.60
Excursionist	298,393	296,356	+ 0.69
Thai	269,814	267,910	+ 0.71
Foreigners	28,579	28,446	+ 0.47
Average Length of Stay (Day)*			
	2.45	2.48	- 0.03
Thai	2.45	2.48	- 0.03
Foreigners	2.47	2.52	- 0.05

จากตารางที่ 1.1 แสดงให้เห็นถึงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดชุมพร ระหว่างปี 2018 และปี 2019 โดยปี 2018 มีชาวต่างชาติเฉลี่ย 2.47 ต่อวัน ชาวไทย 2.45 ต่อวัน และปี 2019 ชาวต่างชาติ 2.52 ต่อวัน และชาวไทย 2.48 ต่อวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1.2 แสดงการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวจังหวัดชุมพรในปี 2018 และปี 2019

ค่าใช้จ่ายรายหมวด	นักท่องเที่ยว	
	2019	1018
มกราคม - ธันวาคม		
1.ค่าที่พัก	542.32	537.52
2.ค่าอาหาร และเครื่องดื่ม	592.96	566.13
3.ค่าซื้อสินค้า และของที่ระลึก	432.35	416.22
4.ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง	211.14	210.42
5.ค่าบริการท่องเที่ยวภายใน จังหวัด	189.61	187.07
6.ค่าเดินทางในจังหวัด	278.68	275.79
7.ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	118.22	116.54
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วัน	2,365.28	2,309.69

(อ้างอิง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563)

จากตารางที่ 1.2 แสดงให้เห็นว่าการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร ระหว่างปี 2018 และปี 2019 มีค่าใช้จ่ายรายหมวดทั้งหมด 7 หมวด โดยเฉลี่ยค่าใช้จ่ายเมื่อปี 2019 เฉลี่ยคน ละ 2,365 บาทต่อวัน และปี 2018 เฉลี่ยคนละ 2,309 ต่อวัน

ผู้วิจัยจึงเลือกพื้นที่ชุมชนวัดหน้าถ้ำเขาพลู ตำบลชุมโค อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพรเป็นพื้นที่ในการศึกษาวิจัยเนื่องจากพื้นที่ชุมชนวัดหน้าถ้ำเขาพลู ตำบลชุมโค อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีทรัพยากรการท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรม มีความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้ มีค่างแว่นโดยธรรมชาติ บริเวณรอบวัด อันสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตที่เรียบง่ายแต่คงไว้ซึ่งความยั่งยืนของชุมชนวัดหน้าถ้ำเขาพลู ที่บ่งบอกความเป็นตัวตนคน

ดังนั้น จึงพยายามคิดหาวิธีการพัฒนาสังคมรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ นำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งในรูปสินค้า และบริการโดยไม่คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นไม่ได้ส่งผลดีต่อคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่โดยเฉพาะคนในท้องถิ่นให้มีความยั่งยืน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นให้มากที่สุดมีส่วนผลักดันให้เกิดกระแสสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวคือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติด้านการตลาดการท่องเที่ยว และการศึกษาเรียนรู้รวมถึงด้านความต้องการการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน จึงนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวแนวใหม่คือการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีเอกลักษณ์เฉพาะที่โดดเด่นของวิถีชีวิตชุมชนวัฒนธรรม เป็นผลรวมของภูมิทัศน์ภูมิปัญญาของสังคมนั้น ๆ วัฒนธรรมนั้นรวมถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ทั้งหมดของสังคม โดยมุ่งเน้นให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการ จัดการด้านการท่องเที่ยวให้ชุมชนได้เตรียมความพร้อมของชุมชนเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากร ในชุมชนสามารถบริหารจัดการตนเองได้มีการประสานงานระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องฝ่ายต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้มแข็งทั้งทางตรง และทางอ้อม ให้เกิดความยั่งยืนแก่ชุมชน

ต่อไป สนับสนุนให้ชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อผลักดันให้จังหวัดชุมพรเป็นเมืองเก่า เมืองมรดกโลกอย่างยั่งยืนด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องการมีส่วนร่วม

ประชาชนต่อการ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตพื้นที่ของตำบลชุมโค อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร จึงมีความสนใจที่จะศึกษา เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผล ต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ซึ่งวัดถ้ำเขาพลูได้รับการแต่งตั้งเป็นวัดเมื่อพ.ศ 2325 วัดนี้ตั้งอยู่ในที่ราบ และมีภูเขาอยู่ในบริเวณวัดด้วย นอกจากนี้ยังมี ถ้ำอยู่ในวัดอีกด้วยจึงเรียกว่าวัดถ้ำเขาพลูเพราะพลูขึ้นอยู่ตามชายเขา ในถ้ำมีบ่อน้ำซึ่งมีลักษณะเป็น แอ่งหินมีน้ำหยดจากเพดานถ้ำเชื่อว่าเป็นบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ทางราชการเคยนำมาประกอบพิธีหลายครั้ง วัดถ้ำเขาพลูสันนิษฐานว่าสร้างเมื่อประมาณ พ.ศ 2325 เนื่องจากมีพระพุทธรูปปางมารวิชัยขนาด หน้าตักกว้าง 39 นิ้วสูง 49 นิ้วประดิษฐานอยู่ในถ้ำราษฎรเรียกนามว่าพ่อหลักเมือง ซึ่งมีอายุ ประมาณ 200 ปีวัดถ้ำเขาพลูเคยเป็นวัดร้างมีสร้างอุโบสถอยู่เป็นหลักฐานในสมัยพระเจ็ด ดำรง ตำแหน่งเจ้าอาวาส ซึ่งเป็นพระภิกษุอาจารย์ผู้มีวัตรปฏิบัติเคร่งครัดที่ชาวบ้านให้ความเคารพ และ ศรัทธายังโดยท่านได้ทำการบูรณะวัดแห่งนี้ขึ้นใหม่หลังที่ถูกทิ้งให้เป็นวัดร้างและได้เจริญสมณธรรม ในวัดแห่งนี้ หลวงปู่จืดมีจริยวัตรอันงดงามมีเมตตาจิต และเมตตาธรรมสูงมีความมัยยัสต์เป็นที่ เลื่อมใสศรัทธาของผู้ใดพบเห็น เป็นเนืองนาบุญที่ดงามไม่เห็นแก่ลาภยศไม่หิบบต้องเงินทองท่านสั่ง สอนลูกหลาน และญาติโยมทั้งหลายให้ตั้งอยู่ในความดีไม่เบียดเบียนซึ่งกัน และกันให้มีความโอบ อ้อมอารีจึงทำให้อำเภอปะทิวเป็นเมืองที่อยู่อย่างร่มเย็นตลอดมา และยังมีถ้ำค้างแวนซึ่งเป็นแหล่ง อนุรักษ์โดยอาศัยอยู่บนเขาใกล้กับวัดภายในถ้ำใหญ่ เป็นวัดที่ส่งเสริมการปฏิบัติธรรมของประชาชน ในพื้นที่เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศาสนา ศิลปะวัฒนธรรมของนักเรียนนักศึกษาในพื้นที่นอกพื้นที่เป็น สถานที่ที่มีแหล่งโบราณคดีที่สำคัญของอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีต่อการพัฒนาของชุมชนบ้าน หน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัด ชุมพร

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมของชุมชน ที่มีต่อการพัฒนาของชุมชน บ้านหน้าถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

1.2.3 เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็น แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

1.2.4 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็น แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

1.3 ประโยชน์ของการศึกษา

1.3.1 ทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

1.3.2 ทราบถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็น แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

1.3.3 ทราบถึงแนวทางการสร้างความมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็น แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสาร 1.3.4 ทราบถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วม และการพัฒนาที่มีบทบาทในการพัฒนาวัดถ้ำ เขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร อิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

1.4.1.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

1.4.1.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้

ต่อเดือน

1.4.1.1.2 การมีส่วนร่วมของชุมชน ได้แก่ ด้านการค้นหาปัญหา ด้านการวางแผนด้านการปฏิบัติกิจกรรม ด้านการติดตามและประเมินผล ด้านการสามัคคี

1.4.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1.4.1.2.1 การพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

จังหวัดชุมพร

1.4.1.2.1.1 ด้านสิ่งดึงดูด

1.4.1.2.1.2 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

1.4.1.2.1.3 ด้านวัฒนธรรม ประเพณี

1.4.1.2.1.4 ด้านสิ่งแวดล้อม

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

1.บุคคลในชุมชน ได้แก่

1.1 ประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลู จำนวน

33,449 คน

1.2 ผู้นำชุมชน ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ประธานชุมชน กรรมการ

ชุมชน เจ้าอาวาส พระสงฆ์ และผู้อาวุโส ในชุมชนวัดถ้ำเขาพลู อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

1.4.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชากรในอำเภอปะทิว จำนวน

399 คน

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา คือ หมู่บ้านหน้าถ้ำเขาพลู อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร จำนวน

ประชากร 33,449 คน

1.4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ตั้งแต่วันที่ 16 กรกฎาคม 2563 - 31 ธันวาคม 2563

1.5 สมมติฐานการศึกษา

การศึกษา การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร มีการกำหนดสมมติฐานดังนี้

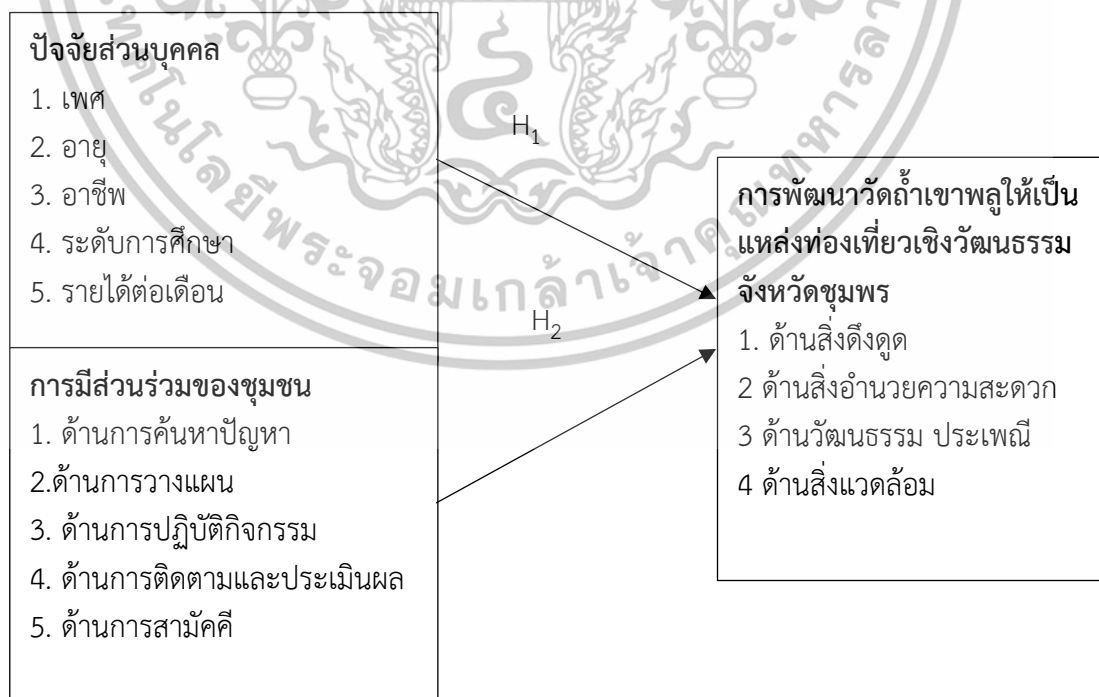
1.5.1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เอกสารนี้เชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญูดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.2 การมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการศึกษา
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางออกจากที่พักเป็นการชั่วคราวเพื่อพักผ่อนเพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และผ่อนคลายความเครียดในยามว่างกิจกรรมที่มนุษย์กระทำเพื่อไปสัมผัสสภาพที่แตกต่างจากที่เป็นอยู่ ในที่นี้ หมายถึง การท่องเที่ยววัดถ้ำเขาพลูอำเภอปะทิวจังหวัดชุมพร

2.การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมายถึง แบบแผนของการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญต่อการเดินทางเพื่อศึกษา และเรียนรู้ทุกวิถีทางการดำเนินชีวิตลักษณะวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์โบราณคดี เทศกาล งานประเพณีต่าง ๆ และสถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้น ทั้งที่มีมานานแล้ว และจัดขึ้นเป็นการเฉพาะโดยเกี่ยวเนื่องกับความเป็นอยู่ของสังคมในที่นี้ หมายถึง การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดถ้ำเขาพลูอำเภอปะทิวจังหวัดชุมพร

3.แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวตามชนบทนอกเมืองที่นักท่องเที่ยวที่เน้นให้สัมผัสทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรม และสภาพแวดล้อมที่ท้องถิ่นนั้นคงอยู่โดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเป็นธรรมชาติในเมืองหรือในหมู่บ้านชนบทก็ได้ ในที่นี้หมายถึง วัดถ้ำเขาพลูอำเภอปะทิวจังหวัดชุมพร

4.ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมายถึง วิถีชีวิตมรดกวัฒนธรรมศิลปะอุตสาหกรรมพื้นบ้าน และกิจกรรมนันทนาการของชุมชนชาววัดถ้ำเขาพลูในท้องถิ่นแหล่งประวัติศาสตร์ศิลปะ มหกรรม และงานแสดงสินค้าหัตถกรรมพิพิธภัณฑวัตถุประเภทศิลปะการแสดงและทัศนศิลป์ นักท่องเที่ยวที่เป็นที่สนใจ ในที่นี้ หมายถึง ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีอยู่ในวัดถ้ำเขาพลู

5.การพัฒนา หมายถึง การทำให้เกิดการเติบโต ความเจริญ ความก้าวหน้า ความรุ่งเรืองในที่นี้หมายถึงการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูอำเภอปะทิวจังหวัดชุมพรให้เกิดความเจริญก้าวหน้า

6. การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน การพัฒนาทั้งในการแก้ไขปัญหา และป้องกันปัญหาโดยเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม ร่วมกำหนดนโยบาย ร่วมวางแผน ตัดสินใจ และปฏิบัติตามแผน ร่วมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ร่วมติดตามประเมินผลและรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบต่อประชาชน ชุมชนและเครือข่ายทุกรูปแบบในพื้นที่ ในที่นี้ หมายถึง การมีส่วนร่วมของชาวบ้านในบริเวณวัดถ้ำเขาพลู อำเภอปะทิวจังหวัดชุมพร

7.นักท่องเที่ยว หมายถึง บุคคลที่เดินทางจากท้องถิ่นอื่นเป็นถิ่นที่อยู่โดยปกติของตนไปยังท้องถิ่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ และด้วยวัตถุประสงค์อันมิใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ และให้หมายรวมถึงผู้รับบริการหรือผู้รับความสะดวกจากผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวโดยเสียค่าบริการด้วย ในที่นี้ หมายถึง นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยววัดถ้ำเขาพลูอำเภอปะทิวจังหวัดชุมพร

8.ชุมชนท้องถิ่น หมายถึง เขตพื้นที่ที่อาศัยรวมกันของประชาชนในที่นี้หมายถึงพื้นที่บริเวณวัดถ้ำเขาพลูอำเภอปะทิวจังหวัดชุมพรซึ่งเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของประชาชนในตำบลชุมโค

9.ผู้นำชุมชน หมายถึง บุคคลในชุมชนท้องถิ่นทั้งชาย และหญิงที่มีสถานะทางสังคมที่สามารถชักจูงให้ชาวบ้านดำเนินกิจกรรมใด ๆ ของชุมชนได้สำเร็จในที่นี้หมายถึงบุคคลที่มีฐานะทางสังคมในการดำรงตำแหน่งนิกการเมืองท้องถิ่นได้แก่กำนัน สารวัตรกำนันผู้ใหญ่บ้านผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และกรรมการชุมชนของวัดถ้ำเขาพลูอำเภอปะทิวจังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10.เจ้าหน้าที่รัฐ หมายถึง บุคคลในท้องถิ่นชุมชนตำบลชุมโคทั้งชาย และหญิงที่มีสถานะทางสังคมมีตำแหน่งหน้าที่ทางราชการเจ้าหน้าที่ของรัฐ และลูกจ้างของรัฐที่เป็นหน่วยงานปกครองดูแลเขตพื้นที่ในที่นี่ หมายถึง เจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในชุมชนวัดถ้าเขาพลูอำเภอปะทิวจังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีต่อการพัฒนาของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร 2) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีต่อการพัฒนาของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร 3) เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร 4) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมชุมชนและทุนทางวัฒนธรรม

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

2.5 ข้อมูลทั่วไปของวัดถ้ำเขาพลู อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมชุมชนและทุนทางวัฒนธรรม

เปรมชัย จันทร์จำปา (2559) ได้กล่าวว่า แนวคิดวัฒนธรรมชุมชนมีความชัดเจนในการมองเห็นคุณค่าของชุมชนดังปรากฏในแนวทางพัฒนาวัฒนธรรมชุมชนในสังคมไทยของ ฉัตรทิพย์ นาถสุภา ได้เสนอแนวคิด 6 ข้อ 1) เน้นการพัฒนาแบบกลุ่มซึ่งสอดคล้องกับวัฒนธรรมชุมชนดั้งเดิมของคนไทยซึ่งไม่คำนึงถึงการแข่งขันระหว่างปัจเจกชน 2) ปลูกจิตสำนึกแบบชุมชนในด้านความรัก ความสามัคคี ความภาคภูมิใจในท้องถิ่น 3) มีกระบวนการผลิตซ้ำจิตสำนึกชุมชนไทยผ่านปัญญาชนของท้องถิ่น นักวิชาการในเมือง นักพัฒนาและผู้อาวุโสในชุมชนเพื่อสืบทอดจิตสำนึกของชุมชนต่อไป 4) มีกลุ่มชาวบ้านในรูปของการจัดองค์กร เช่น สหกรณ์ สมาพันธ์ เพื่อให้มีอำนาจต่อรองกับองค์กรภายนอก 5) มีการประสานวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มต่าง ๆ เพื่อสร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยน และเรียนรู้ซึ่งกันและกัน 6) มีความสัมพันธ์ และใกล้ชิดกับธรรมชาติโดยช่วยกันอนุรักษ์ปกป้องธรรมชาติ เพื่อคงความสามารถในการพึ่งตนเองของชุมชน

สุชาติ น้าใจดี (2561) ได้กล่าวว่า วัฒนธรรมชุมชนมีความหมายในการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นโดยอาศัยความรู้และภูมิปัญญาที่สั่งสมกันมาเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตและการพัฒนาชีวิต รวมถึงการปฏิเสธในอำนาจของรัฐและเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่จะเข้ามาครอบงำทางความคิด ภูมิปัญญา และวิถีชีวิตของชุมชน แนวคิดวัฒนธรรมชุมชนมีความชัดเจนในการมองเห็นคุณค่าของชุมชน ดังปรากฏในแนวทางพัฒนาวัฒนธรรมชุมชนในสังคมไทย ของ ฉัตรทิพย์ นาถสุภา ได้เสนอแนวคิด 6 ข้อ 1) เน้นการพัฒนาแบบกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับวัฒนธรรมชุมชนดั้งเดิมของคนไทยซึ่งไม่คำนึงถึงการแข่งขันระหว่างปัจเจกชน 2) ปลูกจิตสำนึกแบบชุมชนในด้านความรัก ความสามัคคี ความภาคภูมิใจในท้องถิ่น 3) มีกระบวนการผลิตซ้ำจิตสำนึกชุมชนโดยผ่านปัญญาชนของท้องถิ่น

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักวิชาการในเมือง นักพัฒนาและผู้อาวุโสในชุมชน เพื่อสืบทอดจิตสำนึกของชุมชนต่อไป 4) มีกลุ่มชาวบ้านในรูปของการจัดองค์กร เช่น สหกรณ์ สมาพันธ์ เพื่อให้มีอำนาจต่อรองกับองค์กรภายนอก 5) มีการประสานวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มต่าง ๆ เพื่อสร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน 6) มีความสัมพันธ์และใกล้ชิดกับธรรมชาติโดยช่วยกันอนุรักษ์ปกป้องธรรมชาติเพื่อคงความสามารถในการพึ่งตนเองของชุมชน

ไชยรัตน์ ปราณี (2559) ได้กล่าวว่า วัฒนธรรมชุมชนมีความหมายในการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นโดยอาศัยความรู้ และภูมิปัญญาที่สั่งสมกันมาเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตและการพัฒนาชีวิตรวมถึงการปฏิเสธอำนาจของรัฐและเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่จะเข้ามารอบงาทางความคิด ภูมิปัญญา และวิถีชีวิตของชุมชน แนวคิดวัฒนธรรมของชุมชน หมูบ้าน เป็นองค์กรที่มีพลัง หมูบ้านไทยยังมีพลังยึดเหนี่ยวกันไว้แม้จะถูกแรงกระแทกจากภายนอกทั้งนี้เป็นผลมาจาก 1) ระบบเศรษฐกิจแบบยังชีพซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจระหว่างสมาชิกในชุมชนทำให้เกิดระบบความสัมพันธ์แบบเครือญาติพึ่งพากัน 2) ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและ 3) ลักษณะพิเศษของรัฐศักดินาไม่เข้าใจและได้เข้าไปจัดการกระบวนการผลิตในระดับหมู่บ้าน โดยการบริหารการปกครองในอดีตให้ความสำคัญเพียงหมู่บ้านทำหน้าที่ส่งส่วยให้ตามที่ต้องการเท่านั้น ทำให้ระบบกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินดำรงอยู่ ระบบร่วมในทรัพย์สินคือเป็นหัวใจของชุมชน

อุณาโลม จันทร์รุ่งมณีกุล (2559) ได้กล่าวว่า ทุนวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่มี 3 รูปแบบกล่าวคือ 1) ใน embodies state เป็นสิ่งที่ฝังอยู่ในตัวคนและกลุ่มคนมาอย่างยาวนาน ได้แก่ ความคิด จินตนาการ ความคิดริเริ่มและความเชื่อ 2) ใน objectified state เป็นสิ่งที่เป็กรูปธรรม ในรูปแบบของสินค้าวัฒนธรรม เช่น รูปภาพ หนังสือ สิ่งก่อสร้าง สถานที่ที่เป็นมรดกโลก 3) institutionalization state หรือความเป็นสถาบันซึ่งสามารถทำให้เกิดความเป็นรูปธรรมเช่น กติกา การยอมรับที่หลาย ๆ คนเห็นร่วมกัน เช่น การยอมรับในสถาบันพระมหากษัตริย์ วัดและโรงเรียน การศึกษาวัฒนธรรมของบูติเยอร์จะไม่เน้นคำตอบในเชิงเศรษฐศาสตร์หากแต่ได้ให้ความสำคัญในการศึกษาทรัพยากรบุคคล จิตสำนึกในศักดิ์ศรีและอำนาจแห่งตน การสร้างวัฒนธรรมที่มีการเท่าเทียมกัน แนวคิดทุนวัฒนธรรมของ อมรา พงศาพิชญ์ เป็นส่วนหนึ่งของทุนทางสังคมสังคมไทยเป็นสังคมที่เปิดกว้าง ยอมรับวัฒนธรรมและสิ่งใหม่จากภายนอก และสามารถนำสิ่งใหม่มาผสมผสานกับสิ่งเก่าที่มีอยู่แล้วปรับให้เข้ากับวิถีชีวิตไทยได้ตลอดเวลาทำให้มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ดังนั้นในการศึกษาทุนวัฒนธรรมเป็นการศึกษาที่มีความละเอียดอ่อนการมองวัฒนธรรมเป็นทุนทางสังคมซึ่งไม่สามารถวัดได้ในเชิงปริมาณ ทั้งนี้เพราะ ทุนทางวัฒนธรรม คือ วิถีชีวิตที่จะต้องศึกษาครอบคลุมทั้งบริบททางสังคมและเงื่อนไขวิถีชีวิต

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

การท่องเที่ยว (Tourism) คือกิจกรรมอย่างหนึ่งที่มนุษย์นอกเหนือจากการดำเนินชีวิตประจำวัน และการกระทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานอื่น ๆ (Basic Need) เป็นกิจกรรมที่มนุษย์กระทำเมื่อมีเวลาว่าง (Leisure) และจัดอยู่ในประเภทกิจกรรมการนันทนาการ (Recreation) อย่างหนึ่ง ทั้งนี้กิจกรรมส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวที่มีการเดินทาง (Travel) เอกสารนี้พร้อมกันไปด้วยงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความหมายของคำว่า การท่องเที่ยว ในหลักการแล้วอาจจะกำหนดได้โดยเงื่อนไข 3 ประการ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2559) ดังต่อไปนี้

1. เส้นทางที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว (Temporary)
2. เดินทางด้วยความสมัครใจ (Voluntary)
3. เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือรายได้

ลัดดา ศรีอัมพรเอกกุล (2561) ได้กล่าวว่า “การท่องเที่ยว คือ การท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการให้ความรู้ ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวในด้านระบบนิเวศของทรัพยากรการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วยธรรมชาติ ป่าไม้ และแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ตลอดจนคุณค่า ความเชื่อ ค่านิยม

สมศักดิ์ คล้ายสังข์ (2561) ได้กล่าวว่า วัฒนธรรม ฯลฯ ของชุมชนนั้น ๆ เมื่อนักท่องเที่ยวมีความเข้าใจดีแล้ว นักท่องเที่ยวปฏิบัติ ให้กลายเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติหรือชุมชนนั้น ๆ โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศ ของสิ่งแวดล้อม สังคม หรือต่อชุมชนนั้น” ให้ความหมายของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไว้ดังนี้

1. การพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืนนั้น จำเป็นต้องพิจารณาทั้งมิติ ด้านเศรษฐศาสตร์ สังคม และสิ่งแวดล้อม ควบคู่ขนานกันไปตลอด ในรูปแบบ ของการท่องเที่ยวนั้น เป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย เสื่อมโทรมต่อทรัพยากร

2. การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism) เป็นการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติ วัฒนธรรมท้องถิ่น มีขอบเขตจำกัดโดยรูปแบบของการท่องเที่ยว สถานที่ ตลอดจนกลุ่มของนักท่องเที่ยว

ประเภทของผู้มาท่องเที่ยว เนื่องจากการเดินทางมิได้มีเพื่อการท่องเที่ยวเท่านั้น การที่เราเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ไม่ว่าจะด้วยจุดประสงค์ใดก็ตาม ถือได้ว่าเป็นการเดินทางเช่นกัน ดังนั้นการแบ่งการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวออกจากการเดินทางในลักษณะอื่น จึงนำหลักเกณฑ์เรื่องจุดประสงค์ของการเดินทางมาพิจารณา คือ การเดินทางท่องเที่ยวจะต้องมิใช่การเดินทางเพื่อการประกอบอาชีพหารายได้ นอกจากนั้นยังได้นำเงื่อนไขเรื่องเวลาพิจารณาในการแบ่งผู้มาท่องเที่ยวเป็นกลุ่ม ๆ ดังนี้

ระยะเวลาการมาท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยว ระยะเวลาการมาท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวสามารถแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2559) คือ นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืน (Tourists) ได้แก่ ผู้เดินทางมาเยือนชั่วคราว ซึ่งพักอยู่ในประเทศที่มาเยือนตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป และเดินทางมาเยือนเพื่อพักผ่อน พักผ่อน ทัศนศึกษา ประกอบศาสนกิจ ร่วมการแข่งขันกีฬา ติดต่อธุรกิจ ร่วมการประชุม สัมมนา ฯลฯ เป็นต้น นักท่องเที่ยวไม่ได้พักค้างคืน (Excursionists) ได้แก่ ผู้เดินทางมาเยือนชั่วคราวและอยู่ในประเทศที่มาเยือนน้อยกว่า 24 ชั่วโมง พร้อมกันนี้ก็ได้กำหนดค่านิยมของ “นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ค้างคืน (Domestic Tourist)” คือ บุคคลทุกสัญชาติที่มีที่พักอาศัยถาวรอยู่ในราชอาณาจักรไทย และเดินทางไปยังสถานที่หนึ่งในอีกจังหวัดหนึ่งที่ไม่ใช่เป็นถิ่นที่อยู่ประจำของเขา เพื่อพักผ่อน เยี่ยมญาติมิตร ศึกษาหาความรู้ การกีฬา การศาสนา ประชุมสัมมนา ติดต่อธุรกิจหรือประกอบภารกิจใด ๆ แต่ทั้งนี้ต้องมีได้รับแจ้งในการประกอบภารกิจนั้นจากผู้ใด ณ สถานที่แห่งนั้นและระยะเวลาที่พำนักอยู่ไม่เกิน 60 วัน บุคคลดังกล่าวจำแนกได้เป็น 2

ประเภท คือ “นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ค้างคืน” และ “นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ไม่ค้างคืน”

ไม่ว่าการ(การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2559) เนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว จากแรงกระตุ้นในการเดินทางที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้มาท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว ด้วยวัตถุประสงค์ที่แตกต่าง ๆ กัน ดังนี้

1. การท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากความอยากรู้อยากเห็นด้านต่าง ๆ เป็นการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเพื่อได้พบเห็นสิ่งแปลกใหม่ ได้แก่ วัฒนธรรมประเพณีที่แตกต่างออกไป ทั้งทางด้านการเมือง ด้านสมาคม และบุคคล ด้านลักษณะพิเศษของสภาพธรรมชาติ ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ กล่าวคือ การได้รับรู้เรื่องราวที่แตกต่างไปจากที่ตนเองเคยได้รับรู้นั่นเอง

2. การท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากความต้องการที่พักผ่อนหย่อนใจเพื่อเป็นการผ่อนคลายความเครียดจากภารกิจประจำวัน ได้แก่ การไปเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ การเดินทางท่องเที่ยวตามแหล่งบริเวณที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ งานศิลปะ และการดนตรี หรือความบันเทิงอย่างอื่น ๆ ซึ่งรวมถึงการท่องเที่ยวตามสวนสนุก สวนสัตว์ บาร์ ผับ และการจับจ่ายซื้อของไว้ด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของผู้ท่องเที่ยวเอง

3. การท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากความสนใจทางด้านศาสนาและไสยศาสตร์ซึ่งได้แก่ การจาริกแสวงบุญ การนมัสการศาสนสถานหรือเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงที่ผู้มาท่องเที่ยวนับถือ รวมถึงการท่องเที่ยวตามสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์หรือศาสนาและกิจกรรมทางศาสนา

4. การท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากอาชีพและธุรกิจของผู้ท่องเที่ยวได้แก่ การเดินทางเพื่อสำรวจค้นคว้า การประชุม การสัมมนา การดูงาน การศึกษา ซึ่งเปรียบเสมือนการเดินทางทัศนศึกษา เพื่อเพิ่มพูนความรู้หรือเพื่อเป็นเกียรติและศักดิ์ศรีของผู้ท่องเที่ยวเอง

5. การท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากสาเหตุอื่น ๆ เช่น การเดินทางมาเพื่อเยี่ยมญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง ในต่างถิ่น มักเกิดขึ้นในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ และวันเทศกาลต่าง ๆ ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว แต่แรกนั้นการท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นตามแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่โดยธรรมชาติก่อนต่อมาก็มีการพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ เป็นอุตสาหกรรมชนิดหนึ่งเรียกว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Tourist Industry) และมีแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นใหม่อย่างมากมาย จนสามารถแบ่งประเภทของแหล่งท่องเที่ยวตามลักษณะกำเนิด ระยะเวลาที่แหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ มีการท่องเที่ยวเกิดขึ้น และตามลักษณะอันโดดเด่นหรือทรัพยากรการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ได้ดังนี้

ลักษณะการกำเนิดแหล่งท่องเที่ยว แบ่งแหล่งท่องเที่ยวเป็น 2 ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิม และแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น แหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิม เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์ได้จัดสร้างขึ้น มักจะได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทางประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ โบราณสถาน ศาสนา และทางศิลปวัฒนธรรมประเพณี กิจกรรมดั้งเดิมของท้องถิ่น เป็นต้น ส่วนแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น อาจมีจุดประสงค์เพื่อการศึกษาหรือเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจก็ได้ เป็นแหล่งดึงดูด ผู้มาท่องเที่ยวได้เช่นกัน ได้แก่ ศูนย์การค้า สถานเริงรมย์ สวนสัตว์ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม และพิพิธภัณฑ์ ระยะเวลาที่แหล่งท่องเที่ยวมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้น แบ่งแหล่งท่องเที่ยวเป็น 2 ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวถาวร คือ แหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเกิดขึ้นเสมอตลอดปี แต่อาจมีช่วงที่ผู้มาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นมากขึ้น เช่น ในวันหยุดพิเศษ วันนักขัตฤกษ์ ซึ่งเป็นได้ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและประวัติศาสตร์ และแหล่งท่องเที่ยวชั่วคราว คือ แหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเกิดขึ้นเฉพาะวัน หรือเฉพาะช่วงระยะเวลาสั้นๆ มักจะเป็นวันที่มีการเฉลิมฉลองหรือวันที่มีเทศกาลต่าง ๆ อาจเป็นศาสนา การแข่งขัน การประกวดหรืออื่น ๆ เช่น เทศกาลหุ่นฟางนก จังหวัดชัยนาท เทศกาลหมุย่าง จังหวัดตรัง ลักษณะอันโดดเด่นหรือทรัพยากรการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยว แบ่งแหล่งท่องเที่ยวเป็น 4 ประเภท ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยว

ประเภทประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม แหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ

ชูสิทธิ์ ชูชาติ (2559) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยว สิ่งดึงดูดใจ (Attractions) ได้แก่ ความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) ได้แก่สิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปด้วยความสะดวก มีอยู่ 4 ข้อ คือ ที่พัก ซึ่งต้องเช่าอาศัยอยู่ชั่วคราวในแหล่งท่องเที่ยว เช่น โรงแรม รีสอร์ท ร้านอาหารและเครื่องดื่ม สถานบริการ เช่น ร้านขายของใช้ ร้านขายของที่ระลึก ร้านซักรีด ปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยว เช่น โทรศัพท์ และระบบการสื่อสารต่าง ๆ การเข้าถึง (Accessibility) แหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ การคมนาคมขนส่ง (Transportation) ประเภทต่าง ๆ การต้อนรับ (Hospitality)

แนวความคิดต่อการจัดเส้นทางสัญจรเพื่อการท่องเที่ยว

พณภุช อุดมกิตติ (2559) ได้กล่าวว่า การจัดเส้นทางสัญจรเพื่อการท่องเที่ยว คือ เส้นทางที่กำหนดขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถพบเห็น หรือเข้าชมที่น่าสนใจตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้ง่าย สะดวก ปลอดภัย ได้รับความรู้และความเพลิดเพลินจากการใช้เส้นทางที่จัดหาขึ้น เส้นทางท่องเที่ยวอาจเกิดขึ้นได้อัตโนมัติ จากการที่นักท่องเที่ยวหลาย ๆ กลุ่มใช้เส้นทางเดิมซ้ำอยู่เป็นประจำเส้นทางท่องเที่ยวนี้อาจเป็นเส้นทางรถยนต์ ทางเท้า ทางเรือ หรือทางอื่น ๆ อาจใช้ร่วมกับเส้นทางสัญจรปกติของเมือง หรืออาจเป็นการกำหนดเส้นทางขึ้นมาเฉพาะเป็นพิเศษ

ข้อพิจารณาในการจัดเส้นทางสัญจรเพื่อการท่องเที่ยว

1. การกำหนดเส้นทาง การพิจารณากำหนดเส้นทางท่องเที่ยวควรสำรวจ และสังเกตการณ์จากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เป็นอยู่ ประกอบกับแนวโน้มที่ควรจะเป็นในการจัดเส้นทาง ควรเริ่มต้นจากการพิจารณาดำเนินการของแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ภายในเมือง จัดลำดับความสำคัญและความน่าสนใจ จากนั้นจึงพิจารณาความสามารถในการเชื่อมต่อแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

2. การจัดเส้นทางในลักษณะวงจรบรรจบ ทำให้นักท่องเที่ยวได้พบเห็นสิ่งแปลกใหม่ เกิดความเพลิดเพลินไปตลอดทางโดยไม่ต้องย้อนกลับเส้นทางเดิม ซึ่งนักท่องเที่ยวอาจเกิดความรู้สึกเบื่อและเสียเวลา ข้อดีอีกประการหนึ่งคือ สะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มย่อยที่ต้องการทิ้งพาหนะของตนเองไว้ยังจุดเดิม อาจจัดให้มีการเดินทางใน 2 ลักษณะ เช่น เริ่มต้นด้วยการเดินเท้าไประยะหนึ่งแล้วจึงเปลี่ยนเป็นการสัญจรโดยทางเรือในขากลับ ซึ่งนักท่องเที่ยวจะได้พักผ่อนไปในตัวระหว่างเขากลับ หรืออาจจัดในลักษณะแบบทางเดียว โดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสุดท้ายแยกกันอยู่ ตามความเหมาะสม เช่น กรณีที่แหล่งท่องเที่ยวกระจายห่างไกลกัน เช่นแหล่งท่องเที่ยวอยู่ริมน้ำ เป็นต้น เส้นทางลักษณะนี้จะไม่มีปัญหาสำหรับการท่องเที่ยวแบบกลุ่มเพราะยานพาหนะสามารถไปรอรับอยู่ที่จุดใดก็ได้

3. การจัดเส้นทางให้มีความแตกต่างภายในเมือง การกำหนดเส้นทางอาจจัดหาขึ้นหลายเส้นทาง หรือหลายระบบก็ได้ภายในเมือง ๆ หนึ่ง เพื่อเป็นทางเลือกสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีเวลามากน้อยต่างกัน ความแตกต่างกันอันเนื่องมาจากความสนใจของนักท่องเที่ยว เช่น เส้นทางสำหรับผู้สนใจศิลปะและวัฒนธรรมอาจพานักท่องเที่ยวไปตามแม่น้ำลาคลองเพื่อดูชีวิตความเป็นอยู่และสภาพบ้านเมือง หรืออาจเป็นเส้นทางที่มีความหลากหลายและน่าสนใจหลายด้านร่วมกันอยู่

4. ควบคุมเส้นทางและรูปแบบของการสัญจรไม่ให้เกิดความสับสน การเข้าถึงและเดินทาง

จะต้องควบคุมได้ง่ายและไม่สับสน เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของสำนักงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การให้ข้อมูลข่าวสารในเส้นทาง จัดทำการประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวตลอดทางอย่างสม่ำเสมอ ด้วยระบบป้ายหรือด้วยวิธีอื่น ๆ เพื่อช่วยบอกทิศทาง ตำแหน่งที่ตั้ง และระยะทาง เช่น ช่วยนักท่องเที่ยวกำหนดทิศทางด้วยที่หมายตา (Landmark) การสร้างความต่อเนื่องของเส้นทางด้วยการใช้วัสดุปูพื้นทางเท้าที่เหมือนกันไปตลอดทาง หรือใช้วัสดุพืชพันธุ์ที่เหมือนกันตลอดแนว เป็นต้น

6. พิจารณาจัดประเภทของพาหนะตามสภาพภูมิประเทศ และภูมิอากาศ เส้นทางท่องเที่ยวอาจใช้พาหนะในการเดินทางต่างกัน ทำให้เกิดความน่าสนใจแตกต่างกัน ตามเหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศ และลักษณะเฉพาะตัวของเมือง ๆ นั้น

7. ปรับปรุงบริเวณจุดเริ่มต้นของเส้นทาง จุดเริ่มต้นของเส้นทางท่องเที่ยวมักจะอยู่ในย่านใจกลางเมือง เข้าถึงได้ง่าย มีข้อมูลต่าง ๆ รวมอยู่ซึ่งนักท่องเที่ยวจะใช้ในการตัดสินใจวางแผนการเดินทาง มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไว้บริการ เช่น ที่จอดรถ ที่พักคอย ห้องน้ำ ในเมืองหนึ่ง ๆ อาจจัดให้มีเส้นทางนักทัศนาจรหลาย ๆ เส้นทางดังนั้นจุดเริ่มต้นนี้ไม่จำเป็นต้องมีอยู่จุดเดียว แต่อาจกระจายกันอยู่ตามบริเวณที่มีแหล่งท่องเที่ยวรวมกลุ่มกันอยู่ก็ได้

8. ความต่อเนื่องกับเส้นทางท่องเที่ยวภายนอกเมือง เส้นทางท่องเที่ยวไม่ควรจะจำกัดอยู่เพียงภายในเมืองเท่านั้น แต่ควรต่อเนื่องกับเส้นทางท่องเที่ยวภายนอกเมืองด้วย ซึ่งอาจเป็นเส้นทางเดียวกันหรือต่อเนื่องกันเป็นบางส่วนก็ได้

9. จัดสิ่งอำนวยความสะดวกตามสมควร อาทิเช่น ร้านอาหาร ร้านขายของเล็ก ๆ น้อย ๆ และอาจรวมถึงร้านขายของที่ระลึกต่าง ๆ ด้วย ในกรณีที่เป็นจุดเริ่มต้นของเส้นทาง ที่มีอัตราการเข้าออกค่อนข้างสูงส่วนบริการ เช่น จุดพักคอย จุดนัดหมาย จะต้องให้ความสะดวกสบาย และมองเห็นได้ชัดเจนไม่สับสน ห้องน้ำ ถังขยะ ไฟฟ้าแสงสว่าง โทรศัพท์

10. ส่วนบริการทางด้านข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวเมือง อาจอยู่ในรูปของแผ่นประกาศ เอกสารแจก หรือเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูล ข้อมูลดังกล่าวควรประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับจุดสนใจต่าง ๆ ในเมือง ข้อมูลเกี่ยวกับที่พัก ร้านอาหาร การสัญจร รวมถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในเมือง เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถช่วยเหลือตนเองได้

11. ลักษณะทางกายภาพของสิ่งก่อสร้าง และสิ่งอำนวยความสะดวก ควรจะเป็นรูปแบบของศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองที่นำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับความสะดวกในการให้บริการ

12. นอกจากนี้แล้วการดูแลรักษาสถานที่และส่วนบริการต่าง ๆ ให้สะอาดเรียบร้อย และใช้งานได้อยู่ตลอดเวลาเป็นสิ่งสำคัญที่สุดอีกประการหนึ่งที่จะละเลยไม่ได้

รูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในเมือง

นภัสพร จงรักษ์ (2560) ได้กล่าวว่า รูปแบบของนักท่องเที่ยวในเมืองอาจจำแนกได้ 2 กลุ่มคือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และนักท่องเที่ยวชาวไทย นักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินั้นมักมีความกระตือรือร้นและให้ความสนใจต่อศิลปวัฒนธรรมมีกำลังการใช้จ่ายค่อนข้างสูง มีความคาดหวังในเรื่องการกำหนดทิศทาง (Orientation) ของตนเอง ความสะอาด ความสะดวกสบาย และเอกลักษณ์มากกว่านักท่องเที่ยวชาวไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ ห้ามนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวโดยลำพัง คือ นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ใช้บริการจากบริษัทนำเที่ยว อาจได้รับคำแนะนำจากเอกสารการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวประเภทนี้ไม่คาดหวังในเรื่องความสะดวกสบายของการเดินทางมากนัก แต่คาดหวังในเรื่องที่พัก ทิศทางและตำแหน่งของสถานที่ค่อนข้างสูง

2. นักท่องเที่ยวที่มาเป็นกลุ่ม คือ นักท่องเที่ยวที่ใช้บริการของบริษัทนำเที่ยว มีความต้องการการบอกเล่า ความสะดวกสบายในการเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่มาเป็นกลุ่มในลักษณะนี้อาจทราบดีความรบกวนแก่นักท่องเที่ยวกลุ่มอื่น หากการจัดเตรียมสถานที่และการจัดการไม่ดีพอ

อุมพร บุญเพชรแก้ว (2561) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในเมืองที่มีอยู่ในปัจจุบันในลักษณะดังนี้ คือ

1. การชมเมืองโดยรวม ได้แก่ การนั่งรถ เดินชมเมือง หรือใช้ยานพาหนะอื่น ๆ เช่น รถม้า รถสามล้อ เป็นการสัญจรไปตามเส้นทางสายสำคัญผ่านบริเวณสำคัญของเมือง ระหว่างทางอาจมีการบรรยายถึงประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ การทำมาหากินของชาวเมืองและสถานที่สำคัญของเมือง

2. การเข้าชมสถานที่สำคัญและสถานที่ที่น่าสนใจ มักเป็นสถาปัตยกรรมในเชิงวัฒนธรรม พิพิธภัณฑ์ โรงงานผลิตภัณฑ์พื้นเมือง ซึ่งต้องมีการจัดเส้นทางให้นักท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม พร้อมทั้งเตรียมพื้นที่ในการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวด้วย

3. การขึ้นที่สูงเพื่อชมเมือง อาจเป็น หอคอย เจดีย์สูง ความสะดวกในการเข้าชมจะขึ้นอยู่กับการจัดสถานที่ หรือการจัดโปรแกรมในสถานที่นั้น

4. การชมการเล่นพื้นเมืองหรืองานเทศกาล การจัดสถานที่ขึ้นอยู่กับรูปแบบและขนาดของการละเล่น อาจเป็นการจัดถาวรหรือจัดเป็นครั้งคราว เช่น ในเทศกาลต่าง ๆ ที่จัดขึ้นตามเมือง ต่าง ๆ

5. การจับจ่ายซื้อสินค้า ส่วนใหญ่เป็นการซื้อของที่ระลึก และผลิตภัณฑ์พื้นเมือง

6. การมนัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ การท่องเที่ยวในลักษณะนี้มักเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย กิจกรรมที่ทำ ได้แก่ การซื้อธูปเทียนบูชา การไหว้พระปิดทอง การเสวยเซียมซี การบริจาคเงิน การรดน้ำมนต์ การแก้บนและมักจบลงด้วยการจับจ่ายซื้อของที่นำมาขายในบริเวณ

2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

องค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

จันทร์จิรา สุขบรรจง (2559) ได้กล่าวว่า การดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตความสามารถในการรองรับของทรัพยากรท่องเที่ยว ในด้านต่าง ๆ เช่น สิ่งแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของชุมชน การทำกิจกรรมทางการท่องเที่ยวโดยไม่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับจะนำมาความเสื่อมโทรมมาให้ทรัพยากรการท่องเที่ยว

1) การรักษาเอกลักษณ์/อัตลักษณ์ของชุมชน ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจำเป็นต้องส่งเสริมรักษาวัฒนธรรม ประเพณี คุณค่า วิถีชีวิตท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนซึ่งเปรียบเป็นสัญลักษณ์ของชุมชนเองอีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นให้เกิดความยั่งยืน

2) การเน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย การจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เอกสารนี้จำเป็นต้องมีฐานจากการมีส่วนร่วมของชุมชน จะเห็นได้จากการเพิ่มการมีส่วนร่วมของชุมชนทำให้ชุมชนเกิดสำนึกของการเป็นเจ้าของมรดกทางวัฒนธรรมร่วมกัน นอกจากนี้การกระจายรายได้ที่เกิด

จากการบริหารจัดการมรดกทางวัฒนธรรมไปสู่ชุมชนท้องถิ่นยังเสริมสร้างการมีส่วนร่วมให้ชุมชนท้องถิ่นอีกทาง การยกระดับจิตสำนึกในการอนุรักษ์ และปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวและนาพาให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ชาวบ้านจะเต็มใจให้ความร่วมมือ และมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

3) การกำหนดแนวทางการใช้ประโยชน์ การพัฒนาทรัพยากรของประเทศเพื่อตอบสนองความจำเป็นของประชาชนท้องถิ่น นักท่องเที่ยว ในช่วงเวลาปัจจุบันรวมทั้งต้องปกป้องสงวนรักษา และขยายโอกาสการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรท่องเที่ยว (สิ่งแวดล้อม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม วิถีชีวิตท้องถิ่น) ของลูกหลานในอนาคต

4) การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมุ่งในการสร้างความยั่งยืนสู่ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ ของ ประเทศ เพื่อคนรุ่นปัจจุบันและสืบต่อไปถึงรุ่นอนาคต

5) การเน้นเนื้อหาความรู้ไม่ว่าจะเป็นประวัติความเป็นมาของมาตุภูมิ ชุมชน ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติท้องถิ่น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นต้นทุนที่มีค่าและสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพได้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจำเป็นต้องคำนึงถึงการให้ความรู้ ความเข้าใจ การสื่อความหมาย เพื่อนำเสนอเอกลักษณ์ของทรัพยากรท่องเที่ยวในพื้นที่ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจง่าย และสะดวกในการเรียนรู้เพิ่มประสบการณ์การท่องเที่ยวของตน

6) การเชื่อมโยงคนในปัจจุบันและเหตุการณ์ในอดีต แสดงให้เห็นว่าเราเป็นใคร เรามาจากไหน ทำไมเราต้องมาที่นี่ ดังจะเห็นจากบทความ Better place to live ระบุว่า “Historic environment informs us of the connections between people and events, who we are ,why and where come from” (Article Better place to live) แหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะเด่นทางประวัติศาสตร์ควรจัดการแหล่งท่องเที่ยวไปสู่ความยั่งยืนด้วยการเชื่อมโยงเหตุการณ์ในอดีตสู่คนรุ่นปัจจุบันเพื่อให้คนรุ่นปัจจุบันเห็นถึงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของอยากปกป้องรักษาและสืบทอดสภาพแวดล้อมทางประวัติศาสตร์นั้นไว้ให้คนรุ่นหลัง

สุมาลี นันทศิริพล (2560) ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวมีความเกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวโดยตรง ซึ่งนักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใด ๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงพฤติกรรมของผู้บริโภค ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึง พฤติกรรมการซื้อสินค้าของผู้บริโภค ดังนี้

1) พฤติกรรมของผู้บริโภคเป็นเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ โดยมีจุดเริ่มต้นจากการกระตุ้น (Stimulus) ที่ทำให้เกิดความต้องการ สิ่งกระตุ้นผ่านเข้ามาในความรู้สึกของผู้ซื้อ ซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนได้ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อจะได้รับอิทธิพลจากลักษณะต่าง ๆ ของผู้ซื้อ ซึ่งจะนำไปสู่การตอบสนองการซื้อ หรือการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค

2) ความพึงพอใจเป็นปัจจัยหนึ่งที่มนุษย์ทุกคนปรารถนา ความพึงพอใจของมนุษย์ แต่ละคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ย่อมมีความเข้มข้นแตกต่างกันไปตามทัศนคติ ค่านิยม ระดับการศึกษาของผู้คน ตลอดจนสภาพการณ์หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ในขณะที่มีการปะทะสังสรรค์กันเป็นองค์ประกอบอยู่ด้วย (สุภาวดี ชาวผ้าขาว, 2558) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจอาจเกิดขึ้นได้จากการที่ได้รับสิ่งที่ตนปรารถนาหรืออยากได้ ความพึงพอใจจึงเป็นทั้งพฤติกรรม และกระบวนการในการลดความตึงเครียด ความสำคัญของทฤษฎีความพึงพอใจอยู่ที่ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของสินค้า และคุณภาพของสินค้า รวมไปถึงคุณภาพของการให้บริการ

3) ส่วนผสมทางการตลาด (Marketing Mix) คือ องค์ประกอบที่สำคัญในการดำเนินงาน ไม่ว่าจะเป็นการตลาด ซึ่งเป็นปัจจัยที่องค์กรสามารถควบคุมได้ องค์กรธุรกิจจะต้องสร้างส่วนผสมการตลาดที่

เหมาะสมในการวางกลยุทธ์ทางการตลาด ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ (Product) ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) การกำหนดราคา (Price) การส่งเสริมการตลาด (Promotion)

วินัย บุญลือ (2558) ได้กล่าวว่า ทูทางวัฒนธรรมและการช่วงชิงอำนาจเชิงสัญลักษณ์ของชุมชนชาวปกากะญอ ผลการศึกษา พบว่า ผู้ผลิตทางวัฒนธรรมของปกากะญอได้นำเสนออัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ภายใต้กระแสสิ่งแวดล้อมนิยม โดยแปลงทุนทางวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น ตำนานโบราณ ความเชื่อทางศาสนา และรูปแบบการจัดการทรัพยากร มาสู่อำนาจเชิงสัญลักษณ์ ในกระบวนการต่อสู้แย่งพื้นที่ป่าและคุณค่าเชิงสัญลักษณ์อื่น ๆ เพื่อที่จะใช้ในการสร้างภาพลักษณ์โดยรวมของชาวปกากะญอ ดังนั้น การสะสมทุนทางวัฒนธรรมและการแปลงเป็นอำนาจเชิงสัญลักษณ์ ได้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการทำทนายากรรมหลักของรัฐเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม พลวัตของภูมิปัญญาท้องถิ่นจากความรู้พื้นบ้าน ได้เข้ามาสู่เวทีการต่อสู้ทางการเมือง เรื่องอัตลักษณ์จนกระทั่งกลุ่มชาติพันธุ์ปกากะญอได้รับการขนานนามว่า “ลูกหลานของผืนป่าและแผ่นดิน” ภาพลักษณ์เชิงลบของชาวปกากะญอ ในฐานะชาวเขาผู้ทำลายป่า คนบ้านนอกไม่มีการศึกษา ได้ปรับเปลี่ยนมาสู่หน่วยทางสังคมและการเมืองว่าเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ผู้มีปัญหาในการจัดการทรัพยากร ป่าไม้

2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

อรทัย พระทัด (2558) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วม (Participation) เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ถือเป็นเงื่อนไขที่สำคัญอันเป็นตัวจักรของการขับเคลื่อนในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาแล้วจะเห็นว่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนยิ่งสูง เช่นเดียวกับในประเทศไทยจะเห็นว่ารัฐให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ยิ่งเห็นได้ชัดเจนนั้น คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2558 ที่กำหนดไว้ในมาตรา 87 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนดังต่อไปนี้ (ราชกิจจานุเบกษา, 2559)

- 1) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น
- 2) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งการจัดทําบริการสาธารณะ
- 3) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ในรูปแบบองค์กรทางวิชาชีพหรือตามสาขาอาชีพที่หลากหลาย หรือรูปแบบอื่น
- 4) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งในทางการเมือง และจัดให้มีกฎหมายจัดตั้งกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมืองเพื่อช่วยเหลือการดำเนินงานกิจกรรมสาธารณะของชุมชน รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินการของกลุ่มประชาชนที่รวมตัวกันในลักษณะเครือข่ายทุกรูปแบบให้สามารถแสดงความคิดเห็นและเสนอความต้องการของชุมชนในพื้นที่
- 5) ส่งเสริมและให้การศึกษแก่ประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาการเมืองและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนได้ใช้สิทธิ

เอกสารนี้เลือกตั้งโดยสุจริตและเที่ยงธรรมใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
การมีส่วนร่วมของประชาชนตามมาตรฐานนี้ต้องคำนึงถึงสัดส่วนของหญิงและชายที่ใกล้เคียงกัน
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นเห็นเหตุจำเป็นอื่น และต้องขออนุญาตใช้ของเอกสารนี้ทุกครั้งก่อนนำไปใช้

นอกจากนี้ยังพบว่ารัฐธรรมนูญได้ให้ความสำคัญกับสิทธิของชุมชนในการบริหารจัดการดูแลสิ่งที่มีอยู่ในชุมชนด้วยตนเองเพื่อให้ตรงกับความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง โดยได้ตราไว้ในมาตรา 66 และมาตรา 67 ดังนี้ (ราชกิจจานุเบกษา, 2558)

มาตรา 66 บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชน ชุมชนท้องถิ่น หรือชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม ย่อมมีสิทธิอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติและมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมรวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน

มาตรา 67 สิทธิของบุคคลที่จะมีส่วนร่วมกับรัฐและชุมชนในการอนุรักษ์ บำรุงรักษาและการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ และในการคุ้มครอง ส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ดำรงชีพอยู่ได้อย่างปกติและต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อมที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ หรือคุณภาพชีวิตของตน ย่อมได้รับความคุ้มครองตามความเหมาะสม

การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ศึกษา และประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในชุมชน และจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อน รวมทั้งได้ให้องค์การอิสระซึ่งประกอบด้วยผู้แทนองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการ การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติหรือด้านสุขภาพ ให้ความเห็นประกอบก่อนมีการ ดำเนินการดังกล่าว

สิทธิของชุมชนที่จะฟ้องหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัตินี้ ย่อมได้รับความคุ้มครอง

ดังนั้น เมื่อแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสำคัญอย่างมากอย่างที่ปรากฏ ในรัฐธรรมนูญของไทย จึงมีนักวิชาการจำนวนมากได้ให้ความหมายการมีส่วนร่วมไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

ความหมายของการมีส่วนร่วม

อรทัย หนูสงค์ (2560) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วม ถือเป็นแนวคิดที่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อการพัฒนาไม่ว่าระดับชาติ หรือระดับท้องถิ่น ถือว่าการมีส่วนร่วมถูกกำหนดให้มีผลต่อการพัฒนาของพื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างสมบูรณ์แบบ รวมถึงยังนับว่าเป็นแนวคิดที่เปิดกว้างในการศึกษาไว้อย่างมากมาย ทั้งการมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการที่ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ แก้ปัญหาของตัวเอง เน้นการมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างแท้จริงกับประชาชน ใช้ความคิดสร้างสรรค์และความชำนาญของประชาชนแก้ไขร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมและสนับสนุน ติดตามการปฏิบัติงานขององค์กรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ยังคงสะท้อนถึงการมีส่วนร่วมในการพบปะสังสรรค์ทางสังคม ซึ่งรวมทั้งการมีส่วนร่วมของปัจเจกบุคคลและการมีส่วนร่วมของกลุ่ม ถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ในชุมชนที่เข้ามามีบทบาทในการดำเนินการพัฒนาเพื่อเป็นการร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมลงทุนลงแรงยังต้องพิจารณาถึงการมีส่วนร่วมช่วยเหลือโดยสมัครใจของประชาชนต่อโครงการใดโครงการหนึ่ง ซึ่งเป็นโครงการสาธารณะต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น มิใช่สัญญาหรือหนังสือรับรอง

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของเขา มีความรับผิดชอบมากขึ้นที่จะสำรวจตรวจสอบความจำเป็นเรื่องสุขภาพอนามัย การระดมทรัพยากรท้องถิ่น และเสนอแนะแนวทางแก้ไขใหม่ ๆ

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการหลายท่านที่ร่วมสะท้อนความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงจะต้องเป็นการมีส่วนร่วมชนิดที่ประชาชนเป็นตัวตั้งคือเจ้าของโครงการ ส่วนบุคคลภายนอกเป็นฝ่ายสนับสนุน ชาวบ้านเป็นผู้วางแผนดำเนินงานตามรูปแบบ และวิธีการที่ชาวบ้านคุ้นเคย ตัดสินใจเมื่อต้องการทางเลือกแบบต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา ภูมิรู้ ภูมิปัญญา และภูมิธรรม รวมทั้งด้านตัวบุคคลในการระดมความคิดในการแก้ปัญหา ต้องมาจากชุมชนเป็นส่วนใหญ่ รวมทั้งเป็นผู้แก้ไขข้อผิดพลาดหรือความขัดแย้งอันอาจจะเกิดขึ้นตามวิธีการของตัวเองด้วยและสิ่งสำคัญที่สุดควรเป็นกระบวนการที่รัฐส่งเสริม ชักจูงสนับสนุน และสร้างโอกาสให้ประชาชน ทั้งในรูปส่วนบุคคล กลุ่มชน ชมรม สมาคม มูลนิธิ และองค์กรอาสาสมัครรูปแบบต่าง ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือหลายเรื่องร่วมกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ และนโยบายการพัฒนาที่กำหนดไว้ รวมถึงการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจ การร่วมปฏิบัติ และร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบต่อทั้งตัวประชาชนเอง

ภคมน อินทร์น้อย (2559) ได้กล่าวว่า โดยที่กระบวนการที่สมาชิกของชุมชนที่ระดมทรัพยากรออกมาในลักษณะของการทำงานร่วมกันที่จะแสดงให้เห็นถึงความต้องการร่วม ความสนใจร่วมมีความต้องการที่จะบรรลุถึงเป้าหมายร่วมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง หรือดำเนินงานร่วมกันเพื่อให้เกิดอิทธิพลต่อรองอำนาจมติชน ไม่ว่าจะผ่านทางตรงหรือทางอ้อม หรือการดำเนินงานกันเพื่อให้เกิดอิทธิพลต่อรองอำนาจทางการเมือง เศรษฐกิจ การปรับปรุงสภาพทางสังคมในกลุ่มชุมชน นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงการทำงานร่วมของชุมชนโดยการที่ประชาชนในชุมชนเข้ามามีบทบาทในการกระทำบางสิ่งบางอย่างร่วมกับคณะกรรมการของชุมชนทั้งในเรื่องของการแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงาน การค้นหาสาเหตุปัญหา การร่วมกันวางแผน การดำเนินงาน การรับผลประโยชน์ และการติดตามประเมินผล ซึ่งการกระทำทุกมีสะท้อนเป้าหมายสำคัญ คือ ความต้องการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เกิดความสันติสุขในชุมชน

กระบวนการวิเคราะห์การมีส่วนร่วม

อรทัย หนูสงค์ (2560) ได้กล่าวว่า กระบวนการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องรู้และเข้าใจให้ถ่องแท้เพื่อผลลัพธ์ในการวิเคราะห์เป็นไปอย่างถูกต้อง โดยกระบวนการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมมีโครงสร้างพื้นฐานจำแนกเป็น 3 มิติได้แก่

มิติที่ 1 การมีส่วนร่วมเกี่ยวกับเรื่องอะไร (What participation are we concerned with?) หรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ลักษณะของการมีส่วนร่วม (kinds of participation) ซึ่งทั้งสองกล่าวว่ามี 4 ลักษณะ ได้แก่

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (participation in decision making)
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ (participation in implementation)
3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (participation in benefits)
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (participation in evaluation)

มิติที่ 2 การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับใคร (Whose participation are we concerned with?) ซึ่งคำที่ใช้ในความหมายกว้างค่าหนึ่ง คือ “การมีส่วนร่วมของประชาชน” (popular participation) และยังได้จำแนกเป็นกลุ่มบุคคลที่ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยจำแนกออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ ได้แก่

1. ผู้ที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น (local residents or local people)

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกทั้งหม่อมเห็นแต่แบบลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ผู้นำท้องถิ่น (local leaders)
3. เจ้าหน้าที่ของรัฐ (government personnel)
4. คนต่างชาติ (foreign personnel)

คุณลักษณะของบุคคลทั้ง 4 กลุ่ม ที่ควรพิจารณาอย่างชัดเจน คือ เพศ, อายุ, สถานภาพของครอบครัว, การศึกษา, การแบ่งกลุ่มในสังคม ได้แก่ กลุ่มชนชาติ เผ่า เชื้อชาติ ศาสนาที่นับถือ ชั้นวรรณะ ภาษาที่ใช้ แหล่งกำเนิด และอื่น ๆ, อาชีพ, รายได้, ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน, ระยะทางของที่พักที่ตั้งของโครงการความร่วมมือ, สถานภาพของการถือครองที่ดิน, สถานภาพของการได้รับจ้างงาน (เช่น ทำงานเต็มเวลาหรือไม่เต็มเวลา)

มิติที่ 3 การมีส่วนร่วมเกิดขึ้นได้อย่างไร (How is participation occurring within the project?) ในมิตินี้มีประเด็นที่ควรพิจารณาที่สำคัญอยู่ 4 ประเด็นดังนี้

1. พื้นฐานของการมีส่วนร่วมพิจารณาเกี่ยวกับ
 - 1.1 แรงที่กระทำให้เกิดการมีส่วนร่วมมาจากเบื้องบนหรือเบื้องล่าง
 - 1.2 แรงที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมมาจากที่ใด
2. รูปแบบของการมีส่วนร่วมพิจารณาเกี่ยวกับ www
 - 2.1 รูปแบบขององค์กร
 - 2.2 การมีส่วนร่วมโดยตรงหรือโดยอ้อม
3. ขอบเขตของการมีส่วนร่วม พิจารณาเกี่ยวกับ
 - 3.1 ระยะเวลาที่เข้ามามีส่วนร่วม
 - 3.2 ช่วงของกิจกรรม
4. ประสิทธิภาพของการมีส่วนร่วมพิจารณาเกี่ยวกับ
 - 4.1 การให้อานาจแก่ผู้เข้ามามีส่วนร่วม
 - 4.2 ปฏิสัมพันธ์ของคุณลักษณะต่าง ๆ ของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม

ปิยนุช สมสมัย (2559) นอกจาก 3 มิติ ของการมีส่วนร่วมนี้แล้วยังต้องมีการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมถึงความเป็นจริงของเงื่อนไขต่าง ๆ ซึ่งจำแนกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

1.คุณลักษณะของโครงการที่กระทบต่อการมีส่วนร่วม (effects of project characteristics on participation) ได้แก่

1.1 ผลกระทบของสิ่งนำเข้าสู่โครงการ (entry effects) ได้แก่ ความซับซ้อนของเทคโนโลยีที่ใช้ในโครงการ เช่น โครงการที่ใช้เทคโนโลยีที่ซับซ้อนมากจะเป็นข้อจำกัดในการเข้ามามีส่วนร่วมของบางคน และทรัพยากรที่ต้องการของโครงการ เช่น โครงการเงินกู้ที่ให้โอกาสเฉพาะผู้มีที่ดินมาค้ำประกันการกู้เงิน

1.2 ผลกระทบที่เป็นประโยชน์จากโครงการ (benefits effects) ได้แก่ ผลประโยชน์ที่สามารถสัมผัสได้หรือผลประโยชน์ที่มีตัวตนให้สัมผัสได้ (tangibility), ความเป็นไปได้ของผลประโยชน์ที่จะได้รับ (probability), ผลประโยชน์ที่ได้รับทันที (immediacy), การกระจายผลประโยชน์ (distribution)

1.3 ผลกระทบของการออกแบบ (design effects) ได้แก่ การเชื่อมโยงโครงการ (programme linkages), ความยืดหยุ่นของโครงการ (programme flexibility), ความสามารถในการเข้าถึงได้ในแง่บริหาร (administrative accessibility) และความครอบคลุมในแง่บริหาร (administrative coverage)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่หรือใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ผลกระทบของสิ่งแวดล้อมต่อกิจกรรมการมีส่วนร่วม (task environment) ได้แก่
 - 2.1 ปัจจัยด้านกายภาพและชีวภาพ (physical and biological factors)
 - 2.2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (economic factors)
 - 2.3 ปัจจัยด้านการเมือง (political factors)
 - 2.4 ปัจจัยด้านสังคม (social factors)
 - 2.5 ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (cultural factors)
 - 2.6 ปัจจัยด้านประวัติความเป็นมา (historical factors)

ขั้นตอนการมีส่วนร่วม

อรรถัย หนูสงค์ (2560) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนส่วนใหญ่แล้วมักจะมีขั้นตอนที่สามารถมองเห็นภาพแห่งจุดเริ่มต้น และสิ้นสุดได้อย่างชัดเจน

1. การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ชุมชนและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด ขั้นตอนนี้จะรวมไปถึงการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและการคัดเลือกปัญหาที่จะแก้ไขตามลำดับก่อนหลัง โดยมีนักพัฒนาทำหน้าที่เป็นกระจุกเงาผู้คอยสะท้อนภาพหรือคอยซักถามกระตุ้นให้ประชาชนได้พิจารณาสภาพรอบตัวและปัญหาต่าง ๆ และให้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหาด้วยตนเอง

2. การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม การวางแผนการดำเนินกิจกรรมจะต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยจะให้ประชาชนตัดสินใจว่าจะเลือกวิธีการใด

3. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผน การดำเนินงานตามแผนนี้แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ การลงทุนและการปฏิบัติงาน เช่น การบริจาคทรัพย์ และการใช้แรงงาน

4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ทำให้รู้ว่าการดำเนินการผ่านไปแล้วนั้น ได้ผลดีหรือได้รับประโยชน์หรือไม่อย่างไร ช่วยให้บุคคลที่ร่วมในกลุ่มกิจกรรมรู้จักค้นหาข้อบกพร่องของการทำงาน สามารถที่จะปรับปรุงแก้ไขข้อขัดข้องและอุปสรรคได้

รูปแบบและระดับการมีส่วนร่วม

สุมาลี นันทศิริพล (2560) ได้กล่าวว่าเมื่อกล่าวถึงรูปแบบและระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนที่สำคัญมีอยู่ 6 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 ร่วมรับรู้

ระดับที่ 2 ร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็น

ระดับที่ 3 ร่วมพิจารณา ร่วมตัดสินใจ

ระดับที่ 4 ร่วมดำเนินการ

ระดับที่ 5 ร่วมติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล

ระดับที่ 6 ร่วมรับผล

ระดับที่ 1 ร่วมรับรู้ หมายถึง รัฐได้ให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมแก่ประชาชน เมื่อรัฐมีความคิดริเริ่มหรือมีนโยบายที่จะให้มีโครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ แล้วเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับรู้โดยการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน หรือให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการที่มอบให้แก่ประชาชนนั้น นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้ามีส่วนร่วมด้วย เนื่องจากข้อมูลข่าวสารจะบอกถึงโครงการหรือกิจกรรมที่กำลังจะเกิดขึ้น ความจำเป็นและความสำคัญที่จะต้องให้มีโครงการหรือกิจกรรมนั้น รวมถึงการดำเนินการและมาตรการต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้เพื่อการป้องกัน แก้ไขปัญหาผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมจาก

โครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ซึ่งการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารนี้ถือว่าเป็นสิทธิประการหนึ่งของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วม ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ระดับที่ 2 ร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็น หมายถึง เมื่อประชาชนได้ร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากรัฐแล้วประชาชนก็จะร่วมค้นหาปัญหา สาเหตุของปัญหา ความจำเป็นและความต้องการที่ต้องให้มีโครงการหรือกิจกรรมนั้นพร้อมแสดงความคิดเห็น เพื่อหน่วยงานเจ้าของโครงการหรือกิจกรรม หรือหน่วยงาน หรือผู้มีอำนาจตัดสินใจไปใช้ประกอบการพิจารณาต่อไป

ระดับที่ 3 ร่วมพิจารณา ร่วมตัดสินใจ หมายถึง ร่วมพิจารณาเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับโครงการหรือกิจกรรม การเลือกพื้นที่ตั้งโครงการ โดยเฉพาะประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ที่จะตั้งโครงการ ควรจะมีส่วนร่วมพิจารณาหรือปฏิเสธไม่ให้โครงการตั้งในพื้นที่หากเห็นว่ามาตรการที่จะใช้ในการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบไม่ชัดเจนและไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมตรวจสอบด้วย

ระดับที่ 4 ร่วมดำเนินการ หมายถึง ร่วมในการลงทุน ร่วมในการคัดเลือกผู้ปฏิบัติงานหรือร่วมปฏิบัติงานเอง ในระดับการมีส่วนร่วมนี้อาจจะหาไม่ได้ในทุกประเภทของโครงการเช่น หากเป็นโครงการที่จำเป็นต้องใช้ผู้มีความรู้เฉพาะด้านผู้ชำนาญการหรือเทคโนโลยีขั้นสูงแล้ว บางครั้งเป็นความยุ่งยากที่จะให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมปฏิบัติงานได้แต่หากเป็นโครงการหรือกิจกรรมระดับท้องถิ่น เช่น การจัดการป่า ลุ่มน้ำหรือทรัพยากรอื่นที่ใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านได้ ชาวบ้านหรือประชาชนในท้องถิ่นก็เข้าร่วมดำเนินการได้ หรือเป็นการร่วมดำเนินการด้วยการลงทุนถือหุ้นก็ย่อมถือว่ามีกรร่วมดำเนินการได้

ระดับที่ 5 ร่วมติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล หมายถึง การร่วมตรวจสอบ และติดตามการดำเนินการตามโครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ว่าเป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแล้วได้นำมาตรการลดผลกระทบมาใช้หรือไม่ มีการใช้ระบบการติดตามตรวจสอบเพื่อป้องกันปัญหาเกิดขึ้นหรือไม่การมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการพิทักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมาก เพราะประชาชนจะทำหน้าที่คอยเฝ้าระวังและเตือนภัย (Watch dog) การดำเนินงานโครงการเพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหาได้ทัน่วงทีก่อนที่จะมีผลร้ายเกิดขึ้น และเมื่อมีการดำเนินการตามโครงการหรือกิจกรรมแล้ว ก็ต้องมีการประเมินผลว่าการดำเนินการนั้น ๆ บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด มีการนำมาตรการการป้องกันแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมมาใช้หรือไม่ และผลของการดำเนินการเป็นอย่างไร เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการพิจารณานำเอามาตรการที่เหมาะสมมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับที่ 6 ร่วมรับผล หมายถึง การดำเนินการโครงการหรือกิจกรรมที่ดำเนินไปแล้ว ย่อมได้มาซึ่งผลประโยชน์และผลกระทบทั้งที่เป็นผลกระทบด้านบวกและผลกระทบด้านลบทั้งต่อประชาชนและต่อสิ่งแวดล้อม โดยที่ประชาชนหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่จะต้องรับเอาผลที่เกิดขึ้นมานั้น

การวิจัยครั้งนี้เน้นที่กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนที่จะร่วมกันเข้ามาพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวจำเป็นต้องเกิดจากประชาชนในพื้นที่ ท้องถิ่นเป็นสำคัญ เพื่อที่ท้องถิ่นจะต้องเข้ามามีบทบาทในการร่วมกันคิด ร่วมกันวางแผน ร่วมกันลงมือปฏิบัติ ร่วมกันเสียสละ ร่วมกันรับผลประโยชน์ ร่วมกันดูแล อนุรักษ์ และร่วมกันติดตามผล จึงจะทำให้การท่องเที่ยวเกิดขึ้นได้อย่าง

ยั่งยืน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ข้อมูลทั่วไปของวัดถ้ำเขาพลู อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

ถ้ำเขาพลูเป็นวัดที่มีประวัติมายาวนาน ในอดีตมีพระเกจิอาจารย์รูปหนึ่งซึ่งชาวบ้านเคารพและสักการะทั้งในอำเภอปะทิวและจังหวัดชุมพร คือ “หลวงปู่จืด” นอกจากนั้นยังมีถิ่นค่างแว่นซึ่งเป็นแหล่งอนุรักษ์โดยอาศัยอยู่บนเขาใกล้กับวัดอารามที่ตั้งอยู่ในโพรงภูเขาหินปูนแห่งนี้ เป็นวัดที่ชาวอำเภอปะทิวและชาวชุมพรรู้จักกันดีในฐานะวัดของ “หลวงปู่จืด” พระเกจิผู้มีวัตรปฏิบัติอันเคร่งครัดที่ชาวบ้านให้ความเคารพและศรัทธายิ่ง โดยท่านได้ทำการบูรณะวัดแห่งนี้ขึ้นใหม่หลังที่ถูกทิ้งให้เป็นวัดร้าง และได้เจริญสมณธรรมในวัดแห่งนี้ตั้งแต่นั้นมาและเมื่อเข้าไปภายในถ้ำใหญ่แล้ว ยังจะได้สักการะพระพุทธรูปปั้นแบบมารวิชัยหน้าตักกว้าง 80 ซม. สูง 120 ซม. ซึ่งสันนิษฐานว่ามีอายุไม่ต่ำกว่า 225 ปี ที่ชาวบ้านเรียกว่าพระหลักเมืองขณะเดียวกัน บริเวณภายนอกวัด ทุกคนจะรู้สึกตื่นเต้นไปกับค่างแว่น ที่ทางวัดอนุรักษ์ไว้ ซึ่งค่างแว่นเหล่านี้อาศัยอยู่บนเขาใกล้ ๆ กับวัดนั่นเอง

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุรินทร์ คล้ายจินดา (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม : กรณีศึกษาของจังหวัดสุโขทัย” ผลการศึกษา พบว่า กระบวนการดำเนินการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมมีหลายลักษณะ การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเป็นรูปแบบไม่แท้จริง มีปัญหาด้านการบริหารที่ขาดประสิทธิภาพ ขาดข้อมูล การจัดการผลประโยชน์ที่เกิดจากไม่เป็นธรรม ทั้งนี้จะต้องใช้วิธีการสร้างความศรัทธา และความเข้าใจด้านองค์ความรู้ทางการท่องเที่ยวให้แก่ประชาชน

ธนิตร ยืนยง (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดนครนายก ผลการศึกษา พบว่า วัดอุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการ พัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดนครนายก มีประชากร ได้แก่ ประชาชนในจังหวัดนครนายก ประกอบด้วย อำเภอเมืองนครนายก อำเภอบ้านนา อำเภอองครักษ์ อำเภอปากพลี จำนวน 264,162 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 399 คน โดยทำการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรทาโร ยามาเน่ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

รัชฎาพร เลิศโกคานนท์ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาศักยภาพชุมชนบ้านเหมืองกุงให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ของอำเภอหาดง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษา พบว่า การวิจัยเรื่อง การพัฒนาศักยภาพชุมชนบ้านเหมืองกุงให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ของอำเภอหาดง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ศักยภาพของชุมชนบ้านเหมืองกุง (2) การมีส่วนร่วมในด้านการพัฒนาชุมชน (3) ศักยภาพในด้านสภาพแวดล้อมของชุมชน (4) ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการพัฒนาชุมชน และ (5) แนวทางการจัดการด้านการท่องเที่ยว โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ชุมชนบ้านเหมืองกุงเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจและเชิงคุณภาพ ประชากรที่ใช้ในการศึกษามี 4 กลุ่ม กลุ่มที่ 1: กลุ่มผู้บริหารและผู้นำชุมชน กลุ่มที่ 2: กลุ่มผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการ กลุ่มที่ 3: กลุ่มนักท่องเที่ยว กลุ่มที่ 4 : กลุ่มตัวแทนของครัวเรือน เครื่องมือ

ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มที่หนึ่งใช้แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว และการสัมภาษณ์ กลุ่มที่ 2 ใช้แบบสัมภาษณ์ สำหรับกลุ่มที่ 3 และ 4 ใช้แบบสอบถาม ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้วยค่าสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าความถี่ ผลการวิจัย พบว่า (1) ศักยภาพของชุมชนบ้านเหมืองกุง ในความเห็นของผู้บริหาร และผู้นำชุมชนเห็นว่าด้านบริหารจัดการด้านการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวและสภาพแวดล้อมยังไม่มี ความพร้อม ส่วนด้านผู้ประกอบการมีความเห็นว่า ช่างฝีมือที่มีอยู่ในปัจจุบันในท้องถิ่นมีความพร้อม ในการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับคนรุ่นใหม่ แต่คนรุ่นใหม่ในชุมชนยังไม่มี ความพร้อมในการรับการถ่ายทอด ในขณะที่กลุ่มนักท่องเที่ยวมีความเห็นเกี่ยวกับความพร้อมและความ สามารถของชุมชนบ้านเหมืองกุงว่า มีในระดับมากทั้งในด้านฝีมือการปั้น ลักษณะการปั้น การ ออกแบบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของชุมชน และ รูปแบบผลิตภัณฑ์ (2) การมีส่วนร่วมในด้านการพัฒนา ชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ประชาชนยอมรับในด้านประโยชน์โดยรวมจากการท่องเที่ยวใน ระดับมากแต่การให้ความร่วมมือยังอยู่ในระดับปานกลาง เพราะมีความคิดเห็นที่แตกแยกกัน ความคิดด้านการพัฒนาที่มีความเหลื่อมล้ำระหว่างผู้นำชุมชนกับประชาชน ส่วนผู้บริหาร ผู้นำชุมชนมี ความเห็นว่า ควรมีการรณรงค์ให้คนในชุมชนมีความร่วมมือกันและเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา ชุมชนให้มากขึ้น (3) ศักยภาพในด้านสภาพแวดล้อมในการพัฒนา พบว่า มีความเห็นแยกออกเป็น 2 แนวทาง โดยผู้บริหาร ผู้นำชุมชน เห็นว่ามีความเหมาะสมและมีความสะดวกในระดับมาก ในขณะที่ นักท่องเที่ยวมีความเห็นแตกต่างโดยเห็นว่ายังต้องพัฒนาในอีกหลาย ๆ ด้าน (4) ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการพัฒนาชุมชน ด้านผู้บริหาร ผู้นำชุมชนมีความเห็นว่า เนื่องจากความร่วมมือของคน ในชุมชนยังมีน้อย ไม่มีการจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง และขาดคนรุ่นใหม่ที่จะมาสืบทอดภูมิ ปัญญาท้องถิ่น จึงต้องมีการจัดทำแผนงานที่ชัดเจนโดยให้หน่วยงานที่มีความรู้ทางวิชาการเข้ามาร่วม พัฒนาหรือให้ความรู้ที่ถูกต้องและภาครัฐจัดสรรเงินงบประมาณสนับสนุน ส่วนทางด้านผู้ผลิต ผู้ประกอบการ มีความเห็นว่า มีปัญหาด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ไม่ตรงกับความต้องการ มีปัญหา ด้านการผลิต และคุณภาพของวัตถุดิบ รวมทั้งขาดการประชาสัมพันธ์และการจัดกิจกรรม ส่วนใน ด้านความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเห็นว่าชุมชนบ้านเหมืองกุง ยังต้องมีการพัฒนาในระดับมาก ทั้งใน ด้านการประชาสัมพันธ์ ทรัพยากรธรรมชาติ กิจกรรม เศรษฐกิจ และโครงสร้างพื้นฐาน (5) แนว ทางการจัดการด้านการท่องเที่ยว ผู้มีส่วนได้เสีย เห็นว่าควรจัดทำแผนงานการท่องเที่ยวที่ ชัดเจน สร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนโดยดึงเยาวชนในชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วม รวมทั้งควร พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และสภาพแวดล้อมด้านทรัพยากรธรรมชาติ

อรทัย พระทัด (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน ในพื้นที่เกาะรัตนโกสินทร์ กรณีศึกษา ชุมชนป้อมมหากาฬ ผลการศึกษา พบว่า วัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาแนวทางการดำเนินงาน และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ผ่านมา ปัญหาอุปสรรคที่ผ่านมา และการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ชุมชนป้อมมหากาฬโดยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพใน การศึกษาใช้วิธีการศึกษาจากเอกสาร บทความ งานวิชาการ การสังเกตแบบเป็นทางการและไม่เป็น ทางการ และการสัมภาษณ์พูดคุยแบบทางการ และไม่ใช่วิธีการแบบทางการ ผลการศึกษา พบว่า ปัญหา นโยบายการดำเนินโครงการอนุรักษ์และพัฒนาชุมชนป้อมมหากาฬส่งผลกระทบต่อที่อยู่อาศัยของ ประชาชนในชุมชนป้อมมหากาฬ โดยการดำเนินนโยบายของทางกรุงเทพมหานครไม่มีการศึกษา ผลกระทบต่อประชาชนอย่างชัดเจนจึงไม่ได้ความ ร่วมมือจากประชาชนอย่างเต็มที่ แม้การดำรง ตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่ละสมัย ซึ่งมี นโยบายร่วมกับชุมชนในการหาทางออกในการ

แก้ไขปัญหาร่วมกัน ได้เสนอโยบายต่าง ๆ เพื่อให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ผ่านเวทีการสัมมนา เจรจาแต่ยังหาข้อสรุปไม่ได้ว่าจะมีวิธีแก้ไขปัญหาได้ อย่างไร ผลสรุปออกมาทุกครั้งคือประชาชนต้อง รื้อย้ายที่อยู่ออกจากพื้นที่ชุมชนป้อมมหากาฬ และจากปัญหาการไล่อื้อที่อยู่อาศัย ทำให้เกิดข้อขัดแย้ง ขึ้นระหว่างประชาชนชุมชนป้อมมหากาฬ และกรุงเทพมหานคร ทำให้การดำเนินโครงการดังกล่าว ล่าช้าไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ส่วนประชาชนก็มีการต่อสู้เพื่อจะขออยู่ต่อไปในพื้นที่ชุมชนต่อไป ซึ่ง ทำให้ปัญหาเกิดความยืดเยื้อมากกว่ายี่สิบ กว่าปี แม้ว่าจะมีหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามาให้ข้อเสนอแนะแนว ทางแก้ไขปัญหากับทางชุมชนเพื่อเสนอ ทางออกแนวทางแก้ไขต่อทางกรุงเทพมหานครแต่ก็ยังไม่หา ข้อสรุปไม่ได้

ปัญญา เฉลียวชาติ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผน พัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลนครสวรรค์ออกอำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ผลการศึกษา พบว่า การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชน ตลอดจน ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล นครสวรรค์ ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ และศึกษาแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลนครสวรรค์ออกอำเภอ เมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ประกอบด้วย ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วม ในการปฏิบัติการด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการ ประเมินผล ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานประกอบด้วยการวิจัย เชิงปริมาณและการวิจัย เชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล นครสวรรค์ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 385 คน และการ สทนากลุ่มของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้าราชการ ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำ ท้องที่ และตัวแทนภาคประชาชน จำนวน 12 คน ผลการวิจัย พบว่า ระดับ การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วน ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมือง นครสวรรค์ จังหวัด นครสวรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และระดับน้อย จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ด้านการ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และด้านการมี ส่วนร่วมในการปฏิบัติการตามลำดับ ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการ วางแผนพัฒนาตำบลของ องค์การบริหารส่วน ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัด นครสวรรค์ พบว่า ประชาชนไม่มีเวลาเข้า ร่วมในกระบวนการวางแผนพัฒนาตำบล รวมถึงไม่มีความรู้ เกี่ยวกับการ จัดทำแผนพัฒนาตำบล เนื่องจากขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ ขาด การ ประสานงานกับหน่วยงานภาคส่วนต่าง ๆ อีกทั้งโครงการหรือกิจกรรมยังไม่ได้มาจากปัญหาหรือ ความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลู ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของ ปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีต่อการพัฒนาของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร 2) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของการมีส่วนร่วม ของชุมชนที่มีต่อการพัฒนาของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูให้ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัด ชุมพร 3) เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้ เป็นแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร 4) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีความสัมพันธ์ต่อการ พัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้

- 3.1 รูปแบบการศึกษา
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการศึกษา

3.1 รูปแบบการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลู ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งใช้ แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การประมวลผลจาก โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ จากนั้นจึงทำการสรุปผลการศึกษาเพื่อนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบ ของตารางและการบรรยาย ประกอบ โดยปัจจัยที่ทำการศึกษา คือ ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของ ชาวบ้านในชุมชน ที่มีผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร และนำแบบสอบถาม มาวิเคราะห์หา ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of ItemObjective: IOC) หาก อยู่ในช่วง 0.60 ถึง 1.00 ซึ่งถือว่าผ่าน เกณฑ์แล้วจึงมาทดลองใช้ (Try out) แบบสอบถามกับชาวบ้าน หมู่บ้านต่าง ๆ ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ที่ไม่ใช่กลุ่ม ตัวอย่าง ทดลองใช้แบบสอบถามทั้งสิ้น 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ เทคนิคการวัดความสอดคล้องภายใน ชุดเดียวกัน (Internal Consistency Method) ด้วยการหา ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ที่มีค่าไม่น้อยกว่า 0.80 ด้วย โปรแกรมสำเร็จรูป โดยในการศึกษา ครั้งนี้ แบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.91 โดยปัจจัยที่ ทำการศึกษา คือ ลักษณะ ประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ รายได้และระดับการศึกษา รวมถึงความคิดเห็น เกี่ยวกับการพัฒนาและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในรูปแบบของการดำเนินงาน วิธีทำงาน โดยมีชาวบ้านให้ความร่วมมือและพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เกิด แหล่งท่องเที่ยวในด้านบริการ และเป็นแหล่งสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน รวมถึงการจัดการพื้นที่ด้าน กิจกรรม ด้านความปลอดภัย การรักษาคุณค่าสิ่งแวดล้อม ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาและการมีส่วนร่วม ไม่ว่ากร... มากยิ่งขึ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

3.2 กลุ่มประชากรศาสตร์

การศึกษาในครั้งนี้มีขอบเขตของการศึกษา คือ ข้อมูลพื้นฐานของชุมชนในด้านบริบท และวิถีชีวิตของชุมชนที่มีการท่องเที่ยวเข้ามาเกี่ยวข้อง ทรัพยากรการท่องเที่ยว และสภาพปัจจุบัน ของการท่องเที่ยว รวมถึงปัญหา หรือผลกระทบของการท่องเที่ยว ตลอดจนแนวทางการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

ดังนั้นประชากรที่ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. บุคคลในชุมชน ได้แก่

1.1 ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลู จำนวน 33,449 คน

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประชากรในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร จำนวน 33,449 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชากรในอำเภอปะทิว จำนวน 33,449 คน ดังนั้น ผู้ศึกษาได้คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Taro Yamane โดยมีระดับความเชื่อมั่นอยู่ที่ 95% และสัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้เท่ากับ 5% ซึ่ง สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{จากสูตร} \quad n &= \frac{N}{1 + Ne^2} \\ \text{เมื่อ} \quad n &= \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง} \\ N &= \text{ขนาดของประชากร} \\ e &= \text{สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้} = 5\% \\ \text{แทนค่าในสูตร} \quad n &= \frac{33,449}{1 + 33,449 (0.05)^2} \\ N &= 399.98 \\ N &= 399 \end{aligned}$$

ดังนั้น ขนาดของจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ 399 คน

3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำแนกออกเป็น ตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

3.3.1 ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้น ได้แก่

3.3.1.1 ปัจจัยปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

3.3.1.2 การมีส่วนร่วมของชุมชน ได้แก่ ด้านการค้นหาปัญหา ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติกิจกรรม ด้านการติดตามและประเมินผล ด้านการสามัคคี

3.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.3.2.1 การพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

ห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2.2 ด้านสิ่งดึงดูด

3.3.2.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

3.3.2.4 ด้านวัฒนธรรม ประเพณี

3.3.2.5 ด้านสิ่งแวดล้อม

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลความคิดเห็นของชาวบ้านชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลู โดยใช้มาตรวัดแบบประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้และระดับการศึกษา โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่วัดระดับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยปรับแบบสอบถาม จากงานวิจัยที่ได้ทบทวนวรรณกรรม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด ให้เลือกตอบมีจำนวน 29 ข้อ ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการค้นหาปัญหา ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินงาน ด้านการติดตามและประเมินผล และด้านการมีความสามัคคี

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่วัดระดับการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลู ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพรโดยปรับแบบสอบถามจากงานวิจัยที่ได้ทบทวนวรรณกรรม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด ให้เลือกตอบมีจำนวน 20 รายข้อ ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านวัฒนธรรม ประเพณีและด้านสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำลังศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดตัวแปร ซึ่งเป็นแนวทางการออกแบบเครื่องมือที่เป็นข้อคำถามที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นกำหนดเนื้อหาตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการศึกษา เพื่อนำมาเป็นกรอบการสร้างแบบสอบถาม

2. จัดทำแบบสอบถาม เพื่อใช้ศึกษาวิจัยเชิงปริมาณตามกรอบแนวคิดการศึกษาและครอบคลุมนิยามศัพท์ของตัวแปรที่ได้พัฒนาขึ้นมา

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดการศึกษา นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมและครอบคลุมเนื้อหาของการศึกษา

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาของการจัดทำวิจัย โดยจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับร่างเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือด้านค่าความตรง (Validity) ซึ่งแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.91 โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item – Objective Congruence) โดยให้ทางอาจารย์ที่ปรึกษาแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ดังรายชื่อในภาคผนวก โดยผู้ทรงคุณวุฒิจะพิจารณาลงความเห็น

เอกสารนี้ ข้อคำถามในแบบสอบถามว่า มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือไม่แล้วพิจารณาให้คะแนน ค่า

ความสอดคล้อง ระหว่าง +1 ,0 และ -1

ไม่ว่ากรณีนี้ที่ ฟังสั้น ยกทั้งที่มีเหตุผลเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดย	+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
	0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
	-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อความไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลังจากนั้นนำค่าคะแนนมาใช้แทนสูตร

$$IOC = \frac{\sum x}{N}$$

โดย	$\sum X$	หมายถึง	ผลรวมคะแนนจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด
	N	หมายถึง	จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

เกณฑ์การพิจารณาข้อความแต่ละข้อควรมีค่าเท่ากับ 0.66 จึงจะนำไปใช้ได้ถ้าไม่ถึงต้องปรับปรุงจนกระทั่งมีค่าที่ต้องการแล้วจึงนำไปใช้

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบอย่างง่าย (Systematic Simple Random Sampling) โดยการเก็บข้อมูลจากชาวบ้านหมู่บ้านหน้าวัดถ้ำเขาพลูและบริเวณใกล้เคียงของพื้นที่นั้น ตำบลชุมโค อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยเก็บ ตามจำนวนของชาวบ้านที่อาศัยอยู่เฉพาะบริเวณพื้นที่ สัปดาห์ละ 2 วัน ในช่วงเวลา 15.00-17.00 น.

5. หลังจากผู้ศึกษาได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว จึงนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ โดยดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของชาวบ้านหน้าวัดถ้ำเขาพลู อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร จำนวน 399 คน โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างชาวบ้านในอำเภอปะทิวบริเวณหน้าวัดถ้ำเขาพลู

โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด กับชาวบ้านหน้าวัดถ้ำเขาพลู อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างตามแผนการสุ่ม โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลประมาณ 1 เดือน

3.5.2 เมื่อได้รับแบบสอบถามแล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

3.5.3 นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับไปวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการศึกษา

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณมีรายละเอียด ดังนี้

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของชาวบ้านบริเวณหน้าวัดถ้ำเขาพลู อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ในแบบสอบถามตอนที่ 1 ประกอบด้วย การประมวลผลทางสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

3.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นในแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ชุมชน
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

0.50 - 0.70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
0.30 - 0.50	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
0.00 - 0.30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

เครื่องหมาย +,- หน้าตัวเลขสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะบอกถึงทิศทางของความสัมพันธ์ โดยที่หาก

r มีเครื่องหมาย + หมายถึง การมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน (ตัวแปรหนึ่งมีค่าสูง อีกตัวหนึ่งจะมีค่าสูงไปด้วย)

r มีเครื่องหมาย - หมายถึง การมีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม (ตัวแปรหนึ่งมีค่าสูง ตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะมีค่าต่ำ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีต่อการพัฒนาของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร 2) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีต่อการพัฒนาของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร 3) เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร 4) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร กรณีศึกษาในการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ วิเคราะห์ และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบายโดยเรียงลำดับตามหัวข้อเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน ได้แก่ ด้านการค้นหาปัญหา ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินงาน ด้านการติดตามและประเมินผลและขอ ซึ่งคำถามในส่วนนี้มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท (Five Point Likert Scales)

ตอนที่3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลู ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

ส่วนที่2 การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรม การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร (ผลการทดสอบสมมติฐาน) โดยการวิเคราะห์ t-Test และ F-Test (One Way ANOVA) ค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ LSD กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หาค่าโดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่3 การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร (โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson Correlation)

ส่วนที่4 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนที่1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่อการอธิบายของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 4.1 – 4.6)

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	196	49.10
หญิง	203	50.90
รวม	399	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีจำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.90 รองลงมา เป็นเพศชาย มีจำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม อายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
21 -30 ปี	2	0.50
31 - 40 ปี	66	16.50
41 - 50 ปี	203	50.90
51-60 ปี	128	32.10
รวม	399	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 รองลงมา คือ อายุ 51-60 ปี จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.10 รองลงมา คือ อายุ 31 - 40 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 และอายุ 21-30 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม อาชีพ (n=-399)

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	8	2.00
พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง	46	11.50
เกษตรกร	214	53.60
ข้าราชการ	131	32.80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพ เกษตรกรจำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.60 รองลงมา คือ ข้าราชการจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.80 พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 และ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
10,001 - 15,000 บาท	21	5.30
15,001 - 20,000 บาท	60	15.00
20,001 - 25,000 บาท	172	43.10
25,001-30,000 บาท	146	36.60
รวม	399	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 25,000 บาท มีจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.10 รองลงมา คือ รายได้ต่อเดือน 25,001-30,000 บาท มีจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.60 รายได้ต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาท มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และรายได้ต่อเดือน 10,001 - 15,000 บาท มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ปวช./ปวส.	194	48.60
ปวช/ปวส	117	29.30
ปริญญาตรี	88	22.10
รวม	399	100

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ปวช./ปวส. จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.60 รองลงมา คือ ปวช/ปวส จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.30 ปริญญาตรี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.10 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านด้านการค้นหาปัญหา

ด้านการค้นหาปัญหา	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
1.การร่วมประชุมเพื่อเสนอปัญหา ความต้องการของชุมชน	4.38	0.70	มากที่สุด

2.การร่วมคิดและเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาหรือความต้องการ	4.38	0.69	มากที่สุด
3.การร่วมวางแผนกิจกรรมต่าง ๆ เช่น พัฒนาทำความสะอาดวัดถ้าเขาพลู	4.34	0.70	มากที่สุด
4.การร่วมคิดและวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาในการหาวิธีการที่จะได้งบประมาณสำหรับพัฒนาทำกิจกรรมต่าง ๆ	4.26	0.66	มากที่สุด
5.มีการร่วมออกแบบอาหารและผลิตภัณฑ์ให้สร้างสรรค์น่ารับประทาน	4.32	0.65	มากที่สุด
ภาพรวม	4.33	0.68	มากที่สุด

ตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านการค้นหาปัญหา ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.33, S.D.=0.68$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความคิดเห็น มากที่สุด ได้แก่ การร่วมประชุมเพื่อเสนอปัญหา ความต้องการของชุมชน ($\bar{X}=4.38, S.D.=0.70$) รองลงมา การร่วมคิดและเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาหรือความต้องการ ($\bar{X}=4.38, S.D.=0.69$) การร่วมวางแผนกิจกรรมต่าง ๆ เช่น พัฒนาทำความสะอาดวัดถ้าเขาพลู ($\bar{X}=4.34, S.D.=0.70$) มีการร่วมออกแบบอาหารและผลิตภัณฑ์ให้สร้างสรรค์น่ารับประทาน ($\bar{X}=4.32, S.D.=0.65$) และการร่วมคิดและวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาในการหาวิธีการที่จะได้งบประมาณสำหรับพัฒนาทำกิจกรรมต่าง ๆ ($\bar{X}=4.26, S.D.=0.66$)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการวางแผน

ด้านการวางแผน	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
1.การร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนกิจกรรม ต่าง ๆ เช่น กิจกรรมทำความสะอาดวัด	4.15	0.69	มาก
2.การเข้าร่วมเมื่อมีการประชุมเกี่ยวกับการวางแผน	4.06	0.73	มาก
3.เปิดรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.04	0.87	มาก
4.ปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้และมีการประเมินเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนา	4.05	0.83	มาก
5.ร่วมคิดแผนไว้ล่วงหน้าเพื่อนำมาเสนอที่ประชุม	4.16	0.64	มาก
ภาพรวม	4.09	0.75	มาก

ตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านการวางแผน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.09, S.D.=0.75$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความคิดเห็น มากที่สุด ได้แก่ การร่วมคิดแผนไว้ล่วงหน้าเพื่อนำมาเสนอที่ประชุม ($\bar{X}=4.16, S.D.=0.64$) รองลงมา การร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนกิจกรรม ต่าง ๆ เช่น กิจกรรมทำความสะอาดวัด ($\bar{X}=4.15, S.D.=0.69$) การเข้าร่วมเมื่อมีการประชุมเกี่ยวกับการวางแผน ($\bar{X}=4.06, S.D.=0.73$) ปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้และมีการประเมินเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนา ($\bar{X}=4.05, S.D.=0.83$) และเปิดรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ($\bar{X}=4.04, S.D.=0.87$) ครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านด้านการดำเนินงาน

ด้านการดำเนินงาน	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
1.เข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งด้วยความสมัครใจ	4.12	0.78	มาก
2.ร่วมสนับสนุนทางการเงิน วัสดุ เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ	4.34	0.70	มากที่สุด
3.การชักจูงผู้อื่นให้เข้าร่วมกิจกรรม	3.95	0.80	มาก
4.การร่วมกำหนดแผนการทำงาน เช่น การปรับปรุงสถานที่ต่าง ๆ ในวัดถ้ำเขาพลู	4.16	0.64	มาก
5.การประชาสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาแผนงาน	4.15	0.61	มาก
ภาพรวม	4.14	0.70	มาก

ตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านการดำเนินงาน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.14,S.D.= 0.70) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความคิดเห็น มาก ได้แก่ ร่วมสนับสนุนทางการเงิน วัสดุ เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ (\bar{X} =4.34,S.D.=0.70) รองลงมา การร่วมกำหนดแผนการทำงาน เช่น การปรับปรุงสถานที่ต่าง ๆ ในวัดถ้ำเขาพลู (\bar{X} =4.16,S.D.=0.64) การประชาสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาแผนงาน (\bar{X} =4.15,S.D.=0.61) เข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งด้วยความสมัครใจ (\bar{X} =4.12,S.D.=0.78) และการชักจูงผู้อื่นให้เข้าร่วมกิจกรรม (\bar{X} =4.3.95,S.D.=0.80)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการติดตามและประเมินผล

ด้านการติดตามและประเมินผล	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
1.การร่วมติดตามกิจกรรมและค้นหาความต้องการ	4.11	0.84	มาก
2.การร่วมประเมินผลการดำเนินงาน	4.14	0.78	มาก
3.การร่วมตรวจสอบความโปร่งใสของการบริหารงาน	4.34	0.70	มากที่สุด
4.การร่วมตรวจสอบในการใช้งบประมาณในการทำกิจกรรม	4.38	0.70	มากที่สุด
5.การร่วมสรุปผลการดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ไขสำหรับการทำกิจกรรมในครั้งถัดไป	3.95	0.80	มาก
ภาพรวม	4.18	0.76	มาก

ตารางที่ 4.9 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านการติดตามและประเมินผล ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.18,S.D.= 0.76) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความคิดเห็น มาก ได้แก่ การร่วมตรวจสอบในการใช้งบประมาณในการทำกิจกรรม (\bar{X} =4.38,S.D.=0.70) รองลงมา การร่วมตรวจสอบความโปร่งใสของการบริหารงาน (\bar{X} =4.34,S.D.=0.70) การร่วมประเมินผลการดำเนินงาน (\bar{X} =4.14,S.D.=0.78) การร่วมติดตามกิจกรรมและค้นหาความต้องการ (\bar{X} =4.11,S.D.=0.84) และการร่วมสรุปผลการดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ไขสำหรับการทำกิจกรรมในครั้งถัดไป (\bar{X} =3.95,S.D.=0.80)

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการมีความสามัคคี

ด้านการมีความสามัคคี	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
1.คนในชุมชนให้ความร่วมมือกันและสามัคคีในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยววัดถ้ำเขาพลู	4.06	0.73	มาก
2.คนในชุมชนไม่เกิดการทะเลาะเมื่อมีการแสดงความคิดเห็น	4.26	0.66	มากที่สุด
3.คนในชุมชนให้ความร่วมมือด้วยความสมัครใจ	4.06	0.73	มาก
4.คนในชุมชนร่วมกิจกรรมด้วยความสามัคคีและมีจิตอาสาในการพัฒนาชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว	4.05	0.83	มาก
ภาพรวม	4.10	0.73	มาก

ตารางที่ 4.10 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านการมีความสามัคคีในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.10, S.D.= 0.73$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความคิดเห็น มาก ได้แก่ คนในชุมชนไม่เกิดการทะเลาะเมื่อมีการแสดงความคิดเห็น ($\bar{X}=4.26, S.D.=0.66$) รองลงมา คนในชุมชนให้ความร่วมมือด้วยความสมัครใจ ($\bar{X}=4.06, S.D.=0.73$) คนในชุมชนให้ความร่วมมือกันและสามัคคีในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยววัดถ้ำเขาพลู ($\bar{X}=4.06, S.D.=0.73$) และคนในชุมชนร่วมกิจกรรมด้วยความสามัคคีและมีจิตอาสาในการพัฒนาชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว ($\bar{X}=4.05, S.D.=0.83$)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลู ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
จังหวัดชุมพร

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสิ่งดึงดูดใจ

ด้านสิ่งดึงดูดใจ	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
1.สภาพความสมบูรณ์ทางธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมต่อการพัฒนา	4.11	0.84	มาก
2.วิถีการใช้ชีวิตของชาวบ้านในท้องถิ่นเหมาะต่อการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	4.14	0.78	มาก
3.ความสวยงามทางกายภาพและภูมิทัศน์ของอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร	4.26	0.66	มากที่สุด
4.พิพิธภัณฑ์โบราณและวัตถุเก่าแก่ของวัดถ้ำเขาพลู	4.06	0.73	มาก
5.บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์	4.14	0.78	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับเก็บรวบรวมเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้หาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพรวม	4.14	0.75	มาก
--------	------	------	-----

ตารางที่ 4.11 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านสิ่งดึงดูดใจ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.14, S.D.=0.75$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความคิดเห็น มาก ได้แก่ ความสวยงามทางกายภาพและภูมิทัศน์ของอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ($\bar{X}=4.26, S.D.=0.66$) รองลงมา วิธีการใช้ชีวิตของชาวบ้านในท้องถิ่นเหมาะสมต่อการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ($\bar{X}=4.14, S.D.=0.78$) บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ ($\bar{X}=4.14, S.D.=0.78$) สภาพความสมบูรณ์ทางธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมต่อการพัฒนา ($\bar{X}=4.11, S.D.=0.84$) และพิพิธภัณฑ์โบราณและวัตถุเก่าแก่ของวัดถ้ำเขาพลู ($\bar{X}=4.06, S.D.=0.73$)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
1.ศูนย์ประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของสถานที่ที่มีความพร้อมสำหรับบริการนักท่องเที่ยว	4.16	0.64	มาก
2.WIFI ให้บริการบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	4.16	0.64	มาก
3.สถานที่จำหน่ายของที่ระลึก	4.29	0.72	มากที่สุด
4.ความหลากหลายของประเภทการให้บริการในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น บริการเช่า บริการนวดผ่อนคลาย	4.26	0.66	มากที่สุด
5.สถานที่บริการรับฝากยานพาหนะและความปลอดภัย	4.06	0.73	มาก
ภาพรวม	4.18	0.67	มาก

ตารางที่ 4.12 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18, S.D.=0.67$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความคิดเห็น มาก ได้แก่ สถานที่จำหน่ายของที่ระลึก ($\bar{X}=4.29, S.D.=0.72$) รองลงมา ความหลากหลายของประเภทการให้บริการในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น บริการเช่า บริการนวดผ่อนคลาย ($\bar{X}=4.26, S.D.=0.66$) ศูนย์ประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของสถานที่ที่มีความพร้อมสำหรับบริการนักท่องเที่ยว ($\bar{X}=4.16, S.D.=0.64$) WIFI ให้บริการบริเวณแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X}=4.16, S.D.=0.64$) และสถานที่ บริการรับฝากยานพาหนะและความปลอดภัย ($\bar{X}=4.06, S.D.=0.73$)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านวัฒนธรรม ประเพณี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่
 1.การจัดงานประเพณีต่างๆ ที่แปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของ 3.95 ทุก 0.80 มีการใช้

2.ขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรม	4.15	0.72	มาก
3.การเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับประเพณีต่าง ๆ ของวัด	4.06	0.73	มาก
4.ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดงานประเพณีต่าง ๆ	4.11	0.84	มาก
5.ลักษณะของการจัดงานประเพณีต่าง ๆ	4.26	0.66	มากที่สุด
ภาพรวม	4.10	0.75	มาก

ตารางที่ 4.13 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.10, S.D.=0.75$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความคิดเห็นมาก ได้แก่ ลักษณะของการจัดงานประเพณีต่าง ๆ ($\bar{X}=4.26, S.D.=0.66$) รองลงมา ขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรม ($\bar{X}=4.15, S.D.=0.72$) ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดงานประเพณีต่าง ๆ ($\bar{X}=4.11, S.D.=0.84$) การเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับประเพณีต่าง ๆ ของวัด ($\bar{X}=4.06, S.D.=0.73$) และการจัดงานประเพณีต่าง ๆ ($\bar{X}=3.95, S.D.=0.80$)

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

ด้านสิ่งแวดล้อม	(\bar{X})	S.D.	แปลผล
1.ปลอดภัยของวัดถ้ำเขาพลู	4.21	0.71	มากที่สุด
2.ความสะอาดของวัดถ้ำเขาพลู	4.44	0.63	มากที่สุด
3.บรรยากาศบริเวณวัดถ้ำเขาพลู	4.21	0.71	มากที่สุด
4.ความเพียงพอของร้านอาหาร	4.26	0.66	มากที่สุด
5.การให้บริการอาหารเพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยว	4.29	0.72	มากที่สุด
ภาพรวม	4.28	0.68	มากที่สุด

ตารางที่ 4.14 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านสิ่งแวดล้อม ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.28, S.D.=0.68$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความคิดเห็น มากที่สุด ได้แก่ ความสะอาดของวัดถ้ำเขาพลู ($\bar{X}=4.44, S.D.=0.63$) รองลงมา การให้บริการอาหารเพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยว ($\bar{X}=4.29, S.D.=0.72$) ความเพียงพอของร้านอาหาร ($\bar{X}=4.26, S.D.=0.66$) บรรยากาศบริเวณวัดถ้ำเขาพลู ($\bar{X}=4.21, S.D.=0.71$) และปลอดภัยของวัดถ้ำเขาพลู ($\bar{X}=4.21, S.D.=0.71$)

4.2 ส่วนที่2 การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

(ผลการทดสอบสมมติฐาน) โดยการวิเคราะห์ t-Test และ F-Test (One Way ANOVA) ค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ LSD กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หาค่าโดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต และเอกสารนี้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้าเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

ตารางที่ 4.15 การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร กับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตาม เพศ

H_0 = ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่ต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

H_1 = ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่ต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

เพศ	การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร			
	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ชาย	4.19	0.41	1.12	0.26
หญิง	4.17	0.38		

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้านเพศ ของผู้ตอบแบบสอบถาม พิจารณาระดับความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร พบว่า ประชากรเพศชายส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ระดับมาก ($\bar{X}=4.19$, S.D.=0.41) และเพศหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ($\bar{X}=4.17$, S.D.=0.38) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ T-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ตัวแปรต้น มีคำตอบ 2 กลุ่ม คือ เพศชายและเพศหญิง พบว่า ได้ค่า (t) เท่ากับ 1.12 และค่า sig เท่ากับ 0.26 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศที่ต่างกันของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร กับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตาม อายุ

H_0 = ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

H_1 = ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

อายุ	การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร			
	\bar{X}	S.D.	F	Sig
21-30 ปี	3.80	0.00	19.12	0.00*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าการใด ๆ ทั้งสิ้น อีเมลนี้ยังมีใช้ค้นและค้นหาเอกสารและข้อมูลอื่น ๆ อีกมากมาย

31-40 ปี	3.91	0.54
41-50 ปี	4.17	0.32
51-60 ปี	4.33	0.34
รวม	4.18	0.39

* P < .05

จากตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม พิจารณาระดับความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร มีความสำคัญโดยรวม อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.18, S.D.=0.39) พบว่า ผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลู อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ที่มีอายุ 51-60 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.33, S.D.=0.34) รองลงมา คือ อายุ 41-50 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.17, S.D.=0.32) อายุ 31-40ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.91, S.D.=0.54) และอายุ 21-30 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.80, S.D.=0.00) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ตัวแปรต้น ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ อายุ พบว่า ได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 19.12 และค่า sig เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ที่ต่างกันของการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ LSD จำแนกตาม อายุ

อายุ	Mean Difference	Std. Error	Sig
21-30 ปี	31-40 ปี	-.10	.68
	41-50 ปี	-.37	.15
	51-60 ปี	-.52	.04*
31 - 40 ปี	21-30 ปี	.10	.68
	41-50 ปี	-.26	.00*
	51-60 ปี	-.42	.00*
41 - 50 ปี	21-30 ปี	.37	.15
	31-40 ปี	.26	.00*
	51-60 ปี	-.15	.00*
51-60 ปี	21-30 ปี	.52	.04*
	31-40 ปี	.42	.00*
41-50 ปี	.15	.04*	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์อื่นใด

*P < .05 ไม่ผ่านการพิจารณาอีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ LSD จำแนกตามอายุ ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างอายุ 31-40 ปี และอายุ 41-50 ปีได้ ค่า Sig เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.26 ค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างอายุ 31-40 ปีและอายุ 51-60 ปี ได้ค่า Sig เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่าระดับ นัยสำคัญทาง สถิติที่ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.42 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

H_0 = ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพที่ต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

H_1 = ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพที่ต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร กับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตาม อาชีพ

อาชีพ	การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร			
	\bar{X}	S.D.	F	Sig
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	4.16	0.03	3.90	0.17
พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง	4.15	0.43		
เกษตรกร	4.12	0.41		
ข้าราชการ	4.27	0.34		
รวม	4.18	0.39		

* P < .05

จากตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้านอาชีพ ของผู้ตอบแบบสอบถาม พิจารณาระดับความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร มีความสำคัญโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.18$, S.D.=0.39) พบว่า ผู้ที่มีส่วนร่วมในพื้นที่อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีข้าราชการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.27$, S.D.=0.34) รองลงมา คือ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.16$, S.D.=0.03) พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.15$, S.D.=0.43) และเกษตรกร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.12$, S.D.=0.41) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ตัวแปรต้น ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ อาชีพ พบว่า ได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 3.9 และค่า sig เท่ากับ 0.17 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพ ที่ต่างกันของคนในชุมชนในการมีส่วนร่วมที่จะพัฒนาวัดหน้าถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ที่ไม่แตกต่างกัน

H_0 = ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยที่ต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

H_1 = ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยที่ต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร กับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตาม รายได้เฉลี่ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายได้	การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร			
	\bar{X}	S.D.	F	Sig
10,001-15,000 บาท	3.53	0.14	18.26	0.00*
15,001-20,000 บาท	3.65	0.31		
20,001-25,000 บาท	4.21	0.27		
25,001-30,000 บาท	4.45	0.22		
รวม	4.18	0.39		

* P < .05

จากตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้านรายได้ต่อเดือน ของผู้ตอบแบบสอบถาม พิจารณาระดับความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร มีความสำคัญโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$, S.D.=0.39) พบว่า ชาวบ้านในพื้นที่อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีรายได้ต่อเดือน 25,001-30,000 บาท มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.45$, S.D.=0.22) รองลงมา คือ 20,001 - 25,000 บาท มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.21$, S.D.=0.27) 15,001-20,000 บาท มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.65$, S.D.=0.31) และ 10,001-15,000 บาท มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.53$, S.D.=0.14) ตามลำดับจากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ย ตัวแปรต้น ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ รายได้เฉลี่ย พบว่า ได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 180.26 และค่า sig เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้เฉลี่ยที่ต่างกันของชุมชนในพื้นที่ ในการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดชุมพรที่ แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ LSD จำแนกตาม รายได้เฉลี่ย

	รายได้	Mean Difference	Std. Error	Sig
10,000 – 15,000	15,001 – 20,000	.00	.15	.95
	20,001 – 25,000	.03	.14	.79
	25,001 – 30,000	-.11	.14	.43
15,001 – 20,000	10,000 – 15,000	-.00	.15	.95
	20,001 – 25,000	.02	.06	.64
	25,001 – 30,000	-.11	.06	.07
20,001 – 25,000	10,000 – 15,000	-.03	.14	.79
	15,001 – 20,000	-.02	.06	.64
	25,001 – 30,000	-.14	.04	.00*
25,001 – 30,000	10,000 – 15,000	.11	.14	.43
	15,001 – 20,000	.11	.06	.07
	20,001 – 25,000	.14	.04	.00*

จากตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ LSD จำแนกตามรายได้ ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างรายได้ 20,000 – 25,000 กับ 25,001 – 30,000 ค่า Sig เท่ากับ 0.00 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.14 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

H_0 = ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่ต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่โรงเรียนเสนาธิการสงขลานครินทร์เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อเผยแพร่ให้คนอื่นใช้หรือละเมิดห้ามการคัดลอกโดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

H_1 = ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่ต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร กับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตาม ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร			
	\bar{X}	S.D.	F	Sig
ต่ำกว่า ปวช./ปวส.	4.15	0.40	0.97	0.37
ปวช./ปวส.	4.19	0.38		
ปริญญาตรี	4.22	0.40		
รวม	4.18	0.39		

* P < .05

จากตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้านระดับการศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถาม พิจารณาระดับความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร มีความสำคัญโดยรวม อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.18, S.D.=0.39) พบว่า ชาวบ้านในพื้นที่อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีปริญญาตรี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.22, S.D.=0.40) รองลงมา คือ ปวช./ปวส. มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.19, S.D.=0.38) และต่ำกว่า ปวช./ปวส. มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.15, S.D.=0.40) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ตัวแปรต้น ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ ระดับการศึกษา พบว่า ได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 0.97 และค่า sig เท่ากับ 0.37 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา ที่ต่างกันของชาวบ้านที่มีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพรที่ไม่แตกต่างกัน

4.3 ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

สมมติฐานที่ 2

H_0 = การมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

H_1 = การมีส่วนร่วมของชุมชนที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.22 การวิเคราะห์ปัจจัยหาค่าความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

		n	Correlation	Sig
คู่ที่ 1	ด้านการค้นหาปัญหา	399	0.48	0.00*
คู่ที่ 2	ด้านการวางแผน	399	0.51	0.00*
คู่ที่ 3	ด้านการปฏิบัติกิจกรรม	399	0.48	0.00*
คู่ที่ 4	ด้านการติดตามและประเมินผล	399	0.40	0.00*
คู่ที่ 5	ด้านการสามัคคี	399	0.48	0.00*

* P < .05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า การวิเคราะห์เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร จำแนกตาม ปัจจัยการมีส่วนร่วมมีความแตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติ .05 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของ 5 กลุ่มที่นำมาทดสอบ พบว่า ด้านการวางแผน และมีค่าความสัมพันธ์มากที่สุด (r=0.51) รองลงมา ด้านการปฏิบัติกิจกรรม และมีค่าความสัมพันธ์ (r=0.48) ด้านการค้นหาปัญหา และมีค่าความสัมพันธ์ (r=0.48) ด้านการสามัคคี และมีค่าความสัมพันธ์ (r=0.48) และด้านการติดตามและประเมินผล มีค่าความสัมพันธ์ (r=0.40) ตามลำดับ

การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน 0.51 ด้านการปฏิบัติกิจกรรม 0.48 ด้านการค้นหาปัญหา 0.48 ด้านการสามัคคี 0.48 และด้านการติดตามและประเมินผล 0.40 ตามลำดับ แสดงว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร มีความสัมพันธ์ด้านการวางแผนสูงกว่าด้านค้นหาปัญหา ด้านการปฏิบัติกิจกรรม ด้านการสามัคคี และด้านการติดตามและประเมินผล ตามลำดับ

ซึ่งความสัมพันธ์ด้านการค้นหาปัญหา พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.48 และค่า Sig เท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่า ด้านการค้นหาปัญหาในเชิงบวก อยู่ในระดับต่ำ ความสัมพันธ์ด้าน ด้านการวางแผน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.51 และ ค่า Sig เท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่า ด้านการวางแผน มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในเชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง ความสัมพันธ์ด้าน ด้านการปฏิบัติกิจกรรม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.48 และ ค่า Sig เท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่า ด้านการปฏิบัติกิจกรรม ความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในเชิงบวก อยู่ในระดับต่ำ ความสัมพันธ์ด้านด้านการติดตามและประเมินผล พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.40 และ ค่า Sig เท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่า ด้านการติดตามและประเมินผล ความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในเชิงบวก อยู่ในระดับต่ำ

ความสัมพันธ์ด้าน ด้านการสามัคคี พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.48 และ ค่า Sig เท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่า ด้านการสามัคคีไม่ว่าการความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในเชิงบวก อยู่ในระดับต่ำจนถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีต่อการพัฒนาของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร 2) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีต่อการพัฒนาของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร 3) เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร 4) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้ โดยมีหัวข้อต่าง ๆ ที่จะนำเสนอต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีจำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.10 และเพศหญิง มีจำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.30 มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 50.90 รองลงมา คือ อายุ 51-60 ปี จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.10 รองลงมา คือ อายุ 31 - 40 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 และอายุ 21-30 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีอาชีพ เกษตรกรจำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.60 รองลงมา คือ ข้าราชการจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32. พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 และ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 25,000 บาท มีจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.10 รองลงมา คือ รายได้ต่อเดือน 25,001-30,000 บาท มีจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.60 รายได้ต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาท มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 ตามลำดับ

5.1.2 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงตามปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร พบว่า ด้านการค้นหาปัญหา ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.33, S.D.= 0.68$) พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความคิดเห็น มากที่สุด ได้แก่ การร่วมประชุมเพื่อเสนอปัญหา ความต้องการของชุมชน ($\bar{X}=4.38, S.D.=0.70$) รองลงมา การร่วมคิดและเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาหรือความต้องการ ($\bar{X}=4.38, S.D.=0.69$) การร่วมวางแผนกิจกรรมต่าง ๆ เช่น พัฒนาทำความสะอาดวัดถ้ำเขาพลู

(\bar{X} =4.34,S.D.=0.70) มีการร่วมออกแบบอาหารและผลิตภัณฑ์ให้สร้างสรรค์น่ารับประทาน (\bar{X} =4.32,S.D.=0.65) และการร่วมคิดและวางแผนเพื่อแก้ปัญหาในการหาวิธีการที่จะได้งบประมาณสำหรับพัฒนาทำกิจกรรมต่าง ๆ (\bar{X} =4.26,S.D.=0.66) ด้านการวางแผน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.09,S.D.= 0.75) พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความคิดเห็น มากที่ ได้แก่ การร่วมคิดแผนไว้ล่วงหน้าเพื่อนำมาเสนอที่ประชุม(\bar{X} =4.16,S.D.=0.64) รองลงมา การร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนกิจกรรม ต่าง ๆ เช่น กิจกรรมทำความสะอาดวัด (\bar{X} =4.15,S.D.=0.69) การเข้าร่วมเมื่อมีการประชุมเกี่ยวกับการวางแผน (\bar{X} =4.06,S.D.=0.73) ปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้ และมีการประเมินเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนา (\bar{X} =4.05,S.D.=0.83) และเปิดรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น(\bar{X} =4.04,S.D.=0.87) ด้านการดำเนินงาน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.14,S.D.= 0.70) พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความคิดเห็น มาก ได้แก่ ร่วมสนับสนุนทางการเงิน วัสดุ เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ (\bar{X} =4.34,S.D.=0.70) รองลงมา การร่วมกำหนดแผนการทำงาน เช่น การปรับปรุงสถานที่ต่าง ๆ ในวัดถ้ำเขาพลู (\bar{X} =4.16,S.D.=0.64) การประชาสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาแผนงาน (\bar{X} =4.15,S.D.=0.61) เข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งด้วยความสมัครใจ (\bar{X} =4.12,S.D.=0.78) และการชักจูงผู้อื่นให้เข้าร่วมกิจกรรม (\bar{X} =4.3.95,S.D.=0.80) ด้านการติดตามและประเมินผล ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.18,S.D.= 0.76) พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความคิดเห็น มาก ได้แก่ การร่วมตรวจสอบในการใช้งบประมาณในการทำกิจกรรม (\bar{X} =4.38,S.D.=0.70) รองลงมา การร่วมตรวจสอบความโปร่งใสของการบริหารงาน (\bar{X} =4.34,S.D.=0.70) การร่วมประเมินผลการดำเนินงาน (\bar{X} =4.14,S.D.=0.78)การร่วมติดตามกิจกรรมและค้นหาความต้องการ (\bar{X} =4.11,S.D.=0.84) และการร่วมสรุปผลการดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ไขสำหรับการทำกิจกรรมในครั้งถัดไป (\bar{X} =3.95,S.D.=0.80) ด้านการมีความสามัคคีในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.10,S.D.= 0.73) พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความคิดเห็น มาก ได้แก่ คนในชุมชนไม่เกิดการทะเลาะเมื่อมีการแสดงความคิดเห็น(\bar{X} =4.26,S.D.=0.66) รองลงมา คนในชุมชนให้ความร่วมมือด้วยความสมัครใจ (\bar{X} =4.06,S.D.=0.73) คนในชุมชนให้ความร่วมมือกันและสามัคคีในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยววัดถ้ำเขาพลู (\bar{X} =4.06,S.D.=0.73) และคนในชุมชนร่วมกิจกรรมด้วยความสามัคคีและมีจิตอาสาในการพัฒนาชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว (\bar{X} =4.05,S.D.=0.83) ด้านสิ่งดึงดูดใจ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.14,S.D.= 0.75) พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความคิดเห็น มาก ได้แก่ ความสวยงามทางกายภาพและภูมิทัศน์ของอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร (\bar{X} =4.26,S.D.=0.66) รองลงมา วิธีการใช้ชีวิตของชาวบ้านในท้องถิ่นเหมาะต่อการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (\bar{X} =4.14,S.D.=0.78) บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ (\bar{X} =4.14,S.D.=0.78) สภาพความสมบูรณ์ทางธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมต่อการพัฒนา (\bar{X} =4.11,S.D.=0.84) และพิพิธภัณฑ์โบราณและวัตถุเก่าแก่ของวัดถ้ำเขาพลู (\bar{X} =4.06,S.D.=0.73) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.18,S.D.= 0.67) พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความคิดเห็น มาก ได้แก่ สถานที่จำหน่ายของที่ระลึก (\bar{X} =4.29,S.D.=0.72) รองลงมา ความหลากหลายของประเภทการให้บริการในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น บริการเช่า บริการนวดผ่อนคลาย (\bar{X} =4.26,S.D.=0.66) ศูนย์ประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของสถานที่ที่มีความพร้อมสำหรับบริการนักท่องเที่ยว (\bar{X} =4.16,S.D.=0.64) WIFI ให้บริการบริเวณแหล่งท่องเที่ยว

($\bar{X}=4.16, S.D.=0.64$) และสถานที่ บริการรับฝากยานพาหนะและความปลอดภัย ($\bar{X}=4.06, S.D.=0.73$) ด้านวัฒนธรรม ประเพณี ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.10, S.D.=0.75$) พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความคิดเห็น มาก ได้แก่ ลักษณะของการจัดงานประเพณีต่าง ๆ ($\bar{X}=4.26, S.D.=0.66$) รองลงมา ขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรม ($\bar{X}=4.15, S.D.=0.72$) ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดงานประเพณีต่าง ๆ ($\bar{X}=4.11, S.D.=0.84$) การเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับประเพณีต่าง ๆ ของวัด ($\bar{X}=4.06, S.D.=0.73$) และการจัดงานประเพณีต่าง ๆ ($\bar{X}=3.95, S.D.=0.80$) ด้านสิ่งแวดล้อม ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.28, S.D.=0.68$) พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความคิดเห็น มากที่สุด ได้แก่ ความสะอาดของวัดถ้ำเขาพล ($\bar{X}=4.44, S.D.=0.63$) รองลงมา การให้บริการอาหารเพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยว ($\bar{X}=4.29, S.D.=0.72$) ความเพียงพอของร้านอาหาร ($\bar{X}=4.26, S.D.=0.66$) บรรยากาศบริเวณวัดถ้ำเขาพล ($\bar{X}=4.21, S.D.=0.71$) และปลอดภัยของวัดถ้ำเขาพล ($\bar{X}=4.21, S.D.=0.71$)

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทดสอบสมมติฐานที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ที่แตกต่างกัน โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย t-Test สำหรับตัวแปร 2 กลุ่ม และ F-Test สำหรับตัวแปรจำแนกมากกว่า 2 กลุ่ม กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหาค่าโดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า

การทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร โดยใช้สถิติ t-Test พบว่า ได้ค่า T เท่ากับ 1.12 และค่า Sig เท่ากับ 0.26 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าด้านเพศที่ต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ดังนั้นจึงสอดคล้องกับสมมติฐาน

การทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร โดยใช้สถิติ f-Test พบว่า ได้ค่า F เท่ากับ 19.2 และค่า Sig เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นั่นคือ อายุที่ต่างกันส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร โดยใช้สถิติ F-test พบว่า ได้ค่า F เท่ากับ 3.9 และค่า Sig เท่ากับ 0.17 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าด้านอาชีพที่ต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ดังนั้นจึงสอดคล้องกับสมมติฐาน

การทดสอบความแตกต่างระหว่างรายได้กับการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร โดยใช้สถิติ f-Test พบว่า ได้ค่า F เท่ากับ 180.26 และค่า Sig เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นั่นคือ รายได้ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร โดยใช้สถิติ f-Test พบว่าได้ค่า F เท่ากับ 0.97 และค่า Sig เท่ากับ 0.37 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ดังนั้นจึงสอดคล้องกับสมมติฐาน

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

จำแนกตามปัจจัยการมีส่วนร่วมมีความแตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติ .05 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของ 5 กลุ่มที่นำมาทดสอบ

ความสัมพันธ์ด้านการค้นหาปัญหา พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.48 และค่า Sig เท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่า ด้านการค้นหาปัญหาในเชิงบวก อยู่ในระดับต่ำ ความสัมพันธ์ด้าน ด้านการวางแผน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.51 และ ค่า Sig เท่ากับ .00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่า ด้านการวางแผน มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในเชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง ความสัมพันธ์ด้านด้านการปฏิบัติกิจกรรม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.48 และ ค่า Sig เท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่า ด้านการปฏิบัติกิจกรรม ความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในเชิงบวก อยู่ในระดับต่ำ ความสัมพันธ์ด้านด้านการติดตามและประเมินผล พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.40 และ ค่า Sig เท่ากับ .00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่า ด้านการติดตามและประเมินผล ความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในเชิงบวก อยู่ในระดับต่ำ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร มีประเด็นน่าสนใจนำมาอภิปราย ดังนี้

5.2.1 สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ซึ่งผลการศึกษา พบว่า โดยรวมประชากร บ้านวัดถ้ำเขาพลู มีเพศหญิง อายุ 41 – 50 ปี อาชีพเกษตรกร รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาท ระดับการศึกษาต่ำกว่า ปวช./ปวส. ซึ่งจากการวิเคราะห์ T-test โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย T-test สำหรับตัวแปร 2 กลุ่ม คือ เพศ พบว่าได้ค่าสถิติที่คำนวณ (T) เท่ากับ 1.12 และค่า sig เท่ากับ 0.26 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดง เพศที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน และ T-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปรต้น ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ อายุ พบว่า ได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 19.12 และค่า Sig เท่ากับ .00 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า อายุที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัด

ชุมพร แตกต่างกับ อาชีพ พบว่า ได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 3.90 และค่า Sig เท่ากับ 0.17 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า อาชีพที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้าเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน รายได้ พบว่า ได้ค่าสถิติ (F) เท่ากับ 18.26 และค่า Sig เท่ากับ .00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า รายได้ที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้าเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน ระดับการศึกษา พบว่า ได้ค่าทางสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 0.97 และค่า Sig เท่ากับ .37 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้าเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ อรทัย หนูสงศ์ (2560) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า เป็นการแบ่งงานกันทำตามบทบาทและหน้าที่ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งจะต้องมีการบูรณาการในด้านความรู้ ความคิดและความเข้าใจให้ถูกต้องตรงกัน เพื่อให้ผู้มีส่วนร่วมปฏิบัติงานหรือกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการให้ประสานเป็นไปในทิศทางเดียวกันและเป็นจังหวะเดียวกัน จึงจะทำให้การปฏิบัติร่วมกันสัมฤทธิ์ผลอย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดตามที่มีส่วนร่วมทุกคนปรารถนา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญญา นวลละออง (2560) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม จังหวัดปทุมธานี ได้ทำการศึกษาศิลปวัฒนธรรมของจังหวัด พบว่า เพศ อาชีพ และระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีผลต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม จังหวัดปทุมธานี ไม่แตกต่างกัน ส่วนอายุ และรายได้เฉลี่ยที่แตกต่างกันมีผลต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม จังหวัดปทุมธานี แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

5.2.2 สมมติฐานที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้าเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้าเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร ซึ่งผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านวางแผนมีค่าความสัมพันธ์มากที่สุด และปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ จันทร์จิรา สุขบรรจง (2559) ได้อธิบายถึงหลักการพัฒนาที่มีปัจจัยด้านการวางแผนเป็นตัวแปรสำคัญที่จะช่วยในการพัฒนาได้อย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รสีกา อังกูร (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม พบว่า การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ทั้งการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5.3 ข้อเสนอแนะการศึกษา

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้

5.3.1.1 จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้าเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนา วัดถ้าเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร พบว่า ควรศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการให้บริการของ ร้านจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ในพื้นที่อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการที่สร้างความตอบสนองความต้องการ และสร้างความประทับใจต่อนักท่องเที่ยวมากขึ้น เพื่อเพิ่มความดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยว ควรศึกษาด้านเอกสารนี้ ภาพลักษณ์ ทัศนคติที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุง และพัฒนา เพื่อสถานที่ท่องเที่ยวเกิดความน่าสนใจและตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- วันทิกา หิรัญเทศ. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดนนทบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). วิทยาลัยราชพฤกษ์. นนทบุรี.
- กัลยา สว่างคง. (2559). *การศึกษาด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษา แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตกในจังหวัดสระบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพมหานคร.
- วิไลวรรณ ทวีศรี. (2559). *อัตลักษณ์ชุมชน : แนวคิดและการจัดการเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยหลักพุทธสันติวิธีของเทศบาลตำบลเชียงคาน จังหวัดเลย*. *วารสารศิลปะการจัดการ*, 2(1), 63.
- เปรมชัย จันทร์จำปา. (2559). *การจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาเมืองในเขตเทศบาลนครสงขลา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- สุชาดา น้ำใจดี. (2561). *คุณลักษณะส่วนบุคคลที่ควรรู้ในการถ่ายทอตงภูมิปัญญาท้องถิ่น*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. นครราชสีมา.
- ไชยรัตน์ ปราณี. (2559). *วัฒนธรรมชุมชนกับการเสริมสร้างความสามัคคีในสังคมไทย โดยใช้วัฒนธรรมเป็นฐาน*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. นครสวรรค์.
- อุณาโลม จักรรุ่งมณีกุล. (2559). *กระบวนการต่อรองในการผลิตภาพยนตร์เชิงสังเกตการณ์ผ่านปฏิบัติการทางสังคม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. นนทบุรี.
- ลัดดา ศรีอัมพรเอกกุล. (2561). *การท่องเที่ยวคุณภาพแก่นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ.
- สมศักดิ์ คล้ายสังข์. (2561). *ความสนใจของนักท่องเที่ยวต่อทรัพยากรการท่องเที่ยว อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพมหานคร.
- ชูสิทธิ์ ชูชาติ. (2559). *รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตลุ่มแม่น้ำว้าง*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. เชียงใหม่.
- พนกฤษ อุดมกิตติ. (2559). *การจัดการเส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวยั่งยืนในพื้นที่เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร*. *วารสารวิชาการ*, 7(2), 564.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นภัสพร จงรักษ์. (2560). *พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมาณผลต่อการตัดสินใจใช้บริการบริษัทนำเที่ยว*. (การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจ บัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ.

บรรณานุกรม

อุมาพร บุญเพชรแก้ว. (2561). *พฤติกรรมและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวแบบโลว์คาร์บอนเกาะหมาก จังหวัดตราด*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ

จันทร์จิรา สุขบรรจง. (2559). *พฤติกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของหนามมดแดง อำเภอบ้านฝาง จังหวัดพิจิตร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. กรุงเทพมหานคร.

สุมาลี นันทศิริพล. (2560). *พฤติกรรมการใช้บริการและการรับรู้กระบวนการให้บริการในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม*. *วารสารวิชาการท่องเที่ยวไทยนานาชาติ*, 13(1), 55.

สุภาวดี ชาวผ้าขาว. (2558). *พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศในการเลือกซื้อของที่ระลึกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. (วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา.

วินัย บุญลือ. (2558). *ทุนทางวัฒนธรรมและช่วงชิงอำนาจเชิงสัญลักษณ์ของชุมชนชาวปกาสัย*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.

อรทัย พระทัด. (2558). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนในพื้นที่เกาะรัตนโกสินทร์*. (การค้นคว้าอิสระ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร.

อรทัย หนูสงค์. (2560). *การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเขตอนุรักษ์สัตว์น้ำ: กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลป่าขาด อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสกลนคร. สกลนคร.

ภคมน อินทร์น้อย. (2559). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลน้ำคอก อำเภอเมือง จังหวัดระยอง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีปทุม. กรุงเทพฯ.

ปิยนุช สมสมัย. (2559). *การมีส่วนร่วมของชุมชนในการสร้างพื้นที่สาธารณะ กรณีศึกษา ชุมชนโพธิ์โสมต์เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพมหานคร.

ธนิตร ยืนยง. (2559). *การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดนครนายก*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยปทุมธานี. ปทุมธานี.

สุรินทร์ คล้ายจินดา. (2559). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม กรณีศึกษา จังหวัดสุโขทัย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. นนทบุรี.

บรรณานุกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- รัชฎาพร เลิศโกคานนท์. (2559). การพัฒนาศักยภาพชุมชนบ้านเหมืองกุงให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น. *วารสารการจัดการสมัยใหม่*, 1(12), 1.
- ปัญญา เฉลียวชาติ. (2560). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลนครสวรรค์ออกอำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. นครสวรรค์.
- ฉันทยา นวลละออง. (2560). *แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม จังหวัดปทุมธานี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพมหานคร.
- รสิกา อังกูร. (2559). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. นนทบุรี.

ออนไลน์

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). *การท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร*. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2563, จาก: <https://www.mots.go.th>.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2559). *รายงานประจำปี*. สืบค้นเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2563, จาก: <https://www.tat.or.th/th/>.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2558). *การมีส่วนร่วมของประชาชน*. สืบค้นเมื่อวันที่ 21 มกราคม 2564, จาก: <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/>.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2559). *การมีส่วนร่วมของประชาชน*. สืบค้นเมื่อวันที่ 21 มกราคม 2564, จาก: <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/>.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.
แบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง “การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร”

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูที่ส่งผลต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร แบบสอบถามนี้มีประกอบด้วย 4 ตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน
 - ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร
 - ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ
2. ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามนี้จะเป็นประโยชน์ทางวิชาการอย่างมากต่อการนำไปใช้เป็นข้อมูลในการศึกษา จึงขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง เพื่อที่จะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้ หากมีข้อสงสัยประการใดโปรดสอบถามข้าพเจ้า นายรัฐชน แจ่มจำรัส E-mail: 60551033@kmitl.ac.th

ขอขอบพระคุณผู้ที่ให้ข้อมูลไว้ ณ โอกาสนี้

นายรัฐชน แจ่มจำรัส

นักศึกษาปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ ต่ำกว่า 20 ปี 20 -30 ปี
 31 – 40 ปี 41- 50 ปี
 51 – 60 ปี 61 ปีขึ้นไป
3. อาชีพ นักเรียน/นักศึกษา ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว
 พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง เกษตรกร
 ข้าราชการ
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
 ต่ำกว่า 10,000 10,001 – 15,000
 15,001 – 20,000 20,001 – 25,000
 25,001 – 30,000 30,001 – 35,000
 35,001 – 40,000 40,001 บาทขึ้นไป
5. ระดับการศึกษา
 ต่ำกว่า ปวช./ปวส.
 ปวช./ปวส.
 ปริญญาตรี
 ปริญญาโท
 สูงกว่าปริญญาโท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน

คำชี้แจง : อ่านข้อความอย่างละเอียดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

หมายเหตุ ระดับความคิดเห็น

5 คือ ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

4 คือ ระดับความคิดเห็นมาก

3 คือ ระดับความคิดเห็นปานกลาง

2 คือ ระดับความคิดเห็นน้อย

1 คือ ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ข้อ	การมีส่วนร่วมของชุมชน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ด้านการค้นหาปัญหา					
1.1	การร่วมประชุมเพื่อเสนอปัญหาความต้องการของชุมชน					
1.2	การร่วมคิดและเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาหรือความต้องการ					
1.3	การร่วมวางแผนกิจกรรมต่าง ๆ เช่น พัฒนาทำความสะอาดวัดถ้าเขาพลู					
1.4	การร่วมคิดหาวิธีการที่จะได้งบประมาณสำหรับทำกิจกรรมต่าง ๆ					
1.5	มีการออกแบบอาหารให้สร้างสรรค์น่ารับประทาน					
2	ด้านการวางแผน					
2.1	การร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมทำความสะอาดวัด					
2.2	การเข้าร่วมเมื่อมีการประชุมเกี่ยวกับการวางแผน					
2.3	เปิดรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					
2.4	ปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้					
2.5	ร่วมคิดแผนไว้ล่วงหน้าเพื่อนำมาเสนอที่ประชุม					
3	ด้านการปฏิบัติกิจกรรม					
3.1	เข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งด้วยความสมัครใจ					
3.2	ร่วมสนับสนุนทางการเงิน วัสดุ เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ					

ข้อ	การมีส่วนร่วมขอชุมชน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
3.3	ดำเนินการปฏิบัติกิจกรรม					
3.3	การชักจูงผู้อื่นให้เข้าร่วมกิจกรรม					

เอกสารนี้เป็นเอกสารของงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าการพิมพ์หรือการเผยแพร่ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4	การร่วมกำหนดแผนการทำงาน เช่น การปรับปรุงสถานที่ต่าง ๆ ในวัดถ้ำเขาพลู						
3.5	ร่วมเผยแพร่การพัฒนาแผน เช่น แจกใบปลิว						
4	ด้านการติดตามและประเมินผล						
4.1	การร่วมติดตามกิจกรรม						
4.2	การร่วมประเมินผลการดำเนินงาน						
4.3	การร่วมตรวจสอบความโปร่งใสของการบริหารงาน						
4.4	การร่วมตรวจสอบในการใช้งบประมาณในการทำกิจกรรม						
4.5	การร่วมสรุปผลการดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ไขสำหรับการทำกิจกรรมในครั้งต่อไป						
5	ด้านการมีความสามัคคี						
5.1	คนในชุมชนให้ความร่วมมือกัน						
5.2	คนในชุมชนไม่เกิดการทะเลาะเมื่อมีการแสดงความคิดเห็น						
5.3	คนในชุมชนให้ความร่วมมือด้วยความสมัครใจ						
5.4	คนในชุมชนร่วมกิจกรรมด้วยความสามัคคี						
5.5	ด้านการมีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและร่วมใจพัฒนาให้งานเป็นรูปธรรม						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
จังหวัดชุมพร

คำชี้แจง : อ่านข้อความอย่างละเอียดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

หมายเหตุ ระดับความคิดเห็น

5 คือ ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

4 คือ ระดับความคิดเห็นมาก

3 คือ ระดับความคิดเห็นปานกลาง

2 คือ ระดับความคิดเห็นน้อย

1 คือ ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ข้อ	การพัฒนาวัดถ้ำเขาพลู	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ด้านสิ่งดึงดูดใจ					
1.1	สภาพความสมบูรณ์ทางธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว					
1.2	วิถีการใช้ชีวิตของชาวบ้านในท้องถิ่น					
1.3	ความสวยงามทางกายภาพและภูมิทัศน์ของอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร					
1.4	มีพิพิธภัณฑ์โบราณและวัตถุเก่าแก่ของวัดถ้ำเขาพลู					
1.5	บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์มีความสำคัญต่อสถานที่					
2.	ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก					
2.1	ศูนย์ประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของสถานที่					
2.2	WIFI ให้บริการบริเวณแหล่งท่องเที่ยว					
2.3	สถานที่จำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก					
2.4	ความหลากหลายของประเภทการให้บริการในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น บริการเช่า บริการนวดผ่อนคลาย					
2.5	สถานที่บริการฝากยานพาหนะ					
3	ด้านวัฒนธรรม ประเพณี					
3.1	การจัดงานตามความเหมาะสมของสถานที่					

ข้อ	การพัฒนาวัดถ้ำเขาพลู	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
3	ด้านวัฒนธรรม ประเพณี					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2	ขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมของชาวบ้านในท้องถิ่น					
3.3	การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่น					
3.4	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการท่องเที่ยวและการจัดงานประเพณีของสถานที่					
3.5	ลักษณะของการจัดงานประเพณีต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสถานที่และเวลา					
4.	ด้านสิ่งแวดล้อม					
4.1	ความปลอดภัยในการท่องเที่ยวล่อลวงอาศัยภายในวัด					
4.2	ความสะอาดของวัดถ้าเขาพลูที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวและจัดงานประเพณีต่าง ๆ					
4.3	บรรยากาศบริเวณรอบวัดและภายในวัด					
4.4	ความเพียงพอของร้านอาหาร					
4.5	ความเพียงพอและเหมาะสมของสถานที่จัดจำหน่ายของที่ระลึก					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข.
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและจดหมายต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาวร

1. รองศาสตราจารย์.ดร.พิภพ วังเงิน
2. ดร.บัญชา ลิ้มประพันธ์
3. รองศาสตราจารย์ ดร. ชนทัต บุญรัตนกิตติภูมิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบโครงการพิเศษ เรื่อง

"การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร" โดย นายรัฐชนัน แจ่มจรัส นักศึกษาปริญญาตรี รหัสนักศึกษา 60551033 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยมี ดร.อุษณีย์ เสาวรักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นสำหรับสอบถามชาวบ้านหน้าถ้ำเขาพลู อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา การเรียบเรียง ส่วนวน ถ้อยคำ ความชัดเจน
- 2) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามในแบบสัมภาษณ์

โดยกรุณาให้คะแนน

ถ้าเห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1

ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 0

ถ้าเห็นว่ามีสับสนคล่อง ให้คะแนน -1

โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเห็นของท่าน

โดยความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในเกียรติคุณในการตรวจสอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นายรัฐชนัน แจ่มจรัส)

นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ลายเซ็น

ผู้ทรงคุณวุฒิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบโครงการพิเศษ เรื่อง "การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูต่อการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร" โดย นายวิญญ์ แจ่มจรัส นักศึกษาปริญญาตรี รหัสนักศึกษา 60551033 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยมี ดร.อุษณีย์ เสาววัชรีย์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นสำหรับสอบถามชาวบ้านหมู่บ้านหน้าถ้ำเขาพลู อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา การเรียบเรียง ส่วนวน ถ้อยคำ ความชัดเจน
- 2) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามในแบบสัมภาษณ์ โดยกรุณาให้คะแนน

ถ้าเห็นสอดคล้อง	ให้คะแนน	+1
ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	0
ถ้าเห็นไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเห็นของท่าน
โดยความคิดเห็นทั้งสองส่วนจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษานี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการเสียสละเวลาในการตรวจสอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นายวิญญ์ แจ่มจรัส)

นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ลายเซ็น วิญญ์ แจ่มจรัส

ผู้ทรงคุณวุฒิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เพื่อประกอบการจัดเตรียมวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

นักศึกษา นายรัฐชนม์ แซ่มจำรัส รหัสประจำตัว ๖๐๕๕๑๐๓๓
หัวข้อวิทยานิพนธ์ "การมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านหน้าถ้ำเขาพลูต่อการพัฒนาวิถีผ้าเขาพลู
ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร"

ข้อคิดเห็นโดยสรุปของทวน (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓)

- ดำเนินการต่อ
 ดำเนินการต่อโดยมีการแก้ไข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าคุณภาพของแบบสอบถาม (IOC)

ค่าความเที่ยงตรง (Validity : IOC)

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3		
	1. เพศ () ชาย () หญิง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
	2. อายุ () ต่ำกว่า 20 ปี () 20 -30 ปี () 31 - 40 ปี () 41- 50 ปี () 51 - 60 ปี () 61 ปีขึ้นไป	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ปัจจัยส่วนบุคคล	3. อาชีพ () นักเรียน/นักศึกษา () พนักงานบริษัทเอกชน/ ลูกจ้าง () ข้าราชการ () ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว () เกษตรกร () อื่น ๆ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
	4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน () ต่ำกว่า 10,000 บาท () 10,001 - 15,000 บาท () 15,001 - 20,000 บาท () 20,001 - 25,000 บาท () 25,001 - 30,000 บาท () 30,001 - 35,000 บาท () 35,001 - 40,000 บาท () 40,001 บาทขึ้นไป	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3		
	1. เพศ () ชาย () หญิง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
	2. อายุ () ต่ำกว่า 20 ปี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
	() 20 -30 ปี					
	() 31 – 40 ปี					
	() 41- 50 ปี					
	() 51 – 60 ปี					
	() 61 ปีขึ้นไป					
	3. อาชีพ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ปัจจัยส่วนบุคคล	() นักเรียน/นักศึกษา					
	() พนักงานบริษัทเอกชน/ ลูกจ้าง					
	() ข้าราชการ					
	() ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว					
	() เกษตรกร					
	() อื่น ๆ					
		4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	+1	+1	+1	1
	() ต่ำกว่า 10,000 บาท					
	() 10,001 - 15,000 บาท					
	() 15,001 - 20,000 บาท					
	() 20,001 - 25,000 บาท					
	() 25,001 – 30,000 บาท					
	() 30,001 – 35,000 บาท					
	() 35,001 - 40,000 บาท					
	() 40,001 บาทขึ้นไป					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3		
ปัจจัยส่วนบุคคล	5.ระดับการศึกษา () ต่ำกว่า ปวช./ปวส. () ปวช./ปวส. () ปริญญาตรี () ปริญญาโท () สูงกว่าปริญญาโท					

เอกสารนี้ **ตอนที่ 2** ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่	ค่า IOC	สรุปผล

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกและต้องอ้างอิงถึงชื่อเอกสารทุกครั้งหากมีการนำไปใช้

		1	2	3		
ด้านการค้นหาปัญหา						
1.	การร่วมประชุมเพื่อเสนอปัญหาความต้องการของชุมชน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.	การร่วมคิดและเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาหรือความต้องการ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.	มีการร่วมวางแผนกิจกรรมต่าง ๆ เช่น พัฒนาทำความสะอาดวัดถ้าเขาพลู	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4.	การร่วมคิดหาวิธีการที่จะได้งบประมาณสำหรับทำกิจกรรมต่าง ๆ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5.	มีการออกแบบอาหารให้สร้างสรรค์น่ารับประทาน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ด้านการวางแผน						
6.	การร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมทำความสะอาด	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
7.	การเข้าร่วมเมื่อมีการประชุมเกี่ยวกับการวางแผน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
8.	เปิดรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
9.	ปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้	+1	+1	0	0.66	ใช้ได้
10.	ร่วมคิดแผนไว้ล่วงหน้าเพื่อนำมาเสนอที่ประชุม					
ด้านปฏิบัติกิจกรรม						
11.	เข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งด้วยความสนใจ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
12.	ร่วมสนับสนุนทางการเงิน วัสดุ เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
13.	การชักจูงผู้อื่นให้เข้าร่วมกิจกรรม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3		
ด้านการปฏิบัติกิจกรรม						
14.	การร่วมกำหนดแผนการทำงาน เช่น การปรับปรุงสถานที่ต่าง ๆ ในวัดถ้ำเขาพลู	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
15.	ร่วมเผยแพร่การพัฒนาแผน เช่น แจกใบปลิว	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ด้านการติดตามและประเมินผล						
16.	การร่วมติดตามกิจกรรม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
17.	การร่วมประเมินผลการดำเนินงาน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
18.	การร่วมตรวจสอบความโปร่งใสของการบริหารงาน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
19.	การร่วมตรวจสอบในการใช้งบประมาณในการทำกิจกรรม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
20.	การร่วมสรุปผลการดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ไขสำหรับการทำกิจกรรมในครั้งต่อไป	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ด้านความสามัคคี						
21.	คนในชุมชนให้ความร่วมมือกัน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
22.	คนในชุมชนไม่เกิดการทะเลาะเมื่อมีการแสดงความคิดเห็น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
23.	คนในชุมชนให้ความร่วมมือด้วยความสมัครใจ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
24.	คนในชุมชนร่วมกิจกรรมด้วยความสามัคคี	+1	+1	0	0.66	ใช้ได้
25.	ด้านความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและร่วมใจพัฒนาให้งานเป็นรูปธรรม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัด
ชุมพร

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3		
ด้านสิ่งดึงดูดใจ						
26.	สภาพความสมบูรณ์ทางธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
27.	วิธีการใช้ชีวิตของชาวบ้านในท้องถิ่น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
28.	ความสวยงามทางกายภาพและภูมิทัศน์ของอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
29.	มีพิพิธภัณฑ์โบราณและวัตถุเก่าแก่ของวัดถ้ำเขาพลู	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
30.	บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ที่มีความสำคัญต่อสถานที่	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก						
31.	ศูนย์ประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของสถานที่	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
32.	WIFI ให้บริการบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
33.	สถานที่จำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
34.	ความหลากหลายของประเภทการให้บริการในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น บริการเช่า บริการนวดผ่อนคลาย	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
35.	สถานที่บริการฝากยานพาหนะ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ด้านวัฒนธรรม ประเพณี						
36.	การจัดงานตามความเหมาะสมของสถานที่	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
37.	ขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมของชาวบ้านในท้องถิ่น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
38.	การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
39.	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการท่องเที่ยวและการจัดงานประเพณีของสถานที่	+1	+1	0	0.66	ใช้ได้

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาวัดถ้ำเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัด
ชุมพร (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3		
ด้านวัฒนธรรม ประเพณี						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

40.	ลักษณะของการจัดงานประเพณีต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสถานที่และเวลา	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ด้านสิ่งแวดล้อม						
41.	ความปลอดภัยในการท่องเที่ยวทะเล อาศัยภายในวัด	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
42.	ความสะอาดของวัดถ้าเขาพลูที่ส่งผล ต่อการท่องเที่ยวและจัดงานประเพณี ต่าง ๆ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
43.	บรรยากาศบริเวณรอบวัดและภายใน วัด	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
44.	ความเพียงพอของร้านอาหาร	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
45.	ความเพียงพอและเหมาะสมของ สถานที่จัดจำหน่ายของที่ระลึก	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

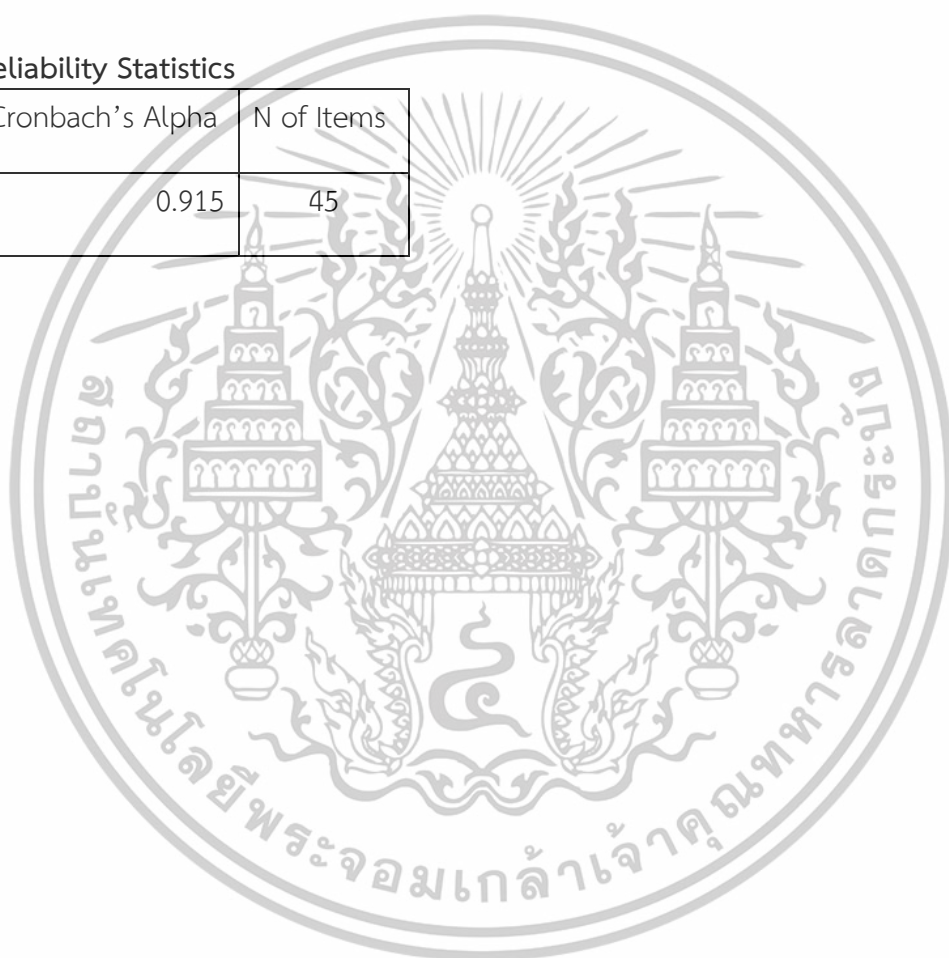
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability : R)

		N	%
cases	Valid	30	100.0
	Excluded	0	0.0
	รวม	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
0.915	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง.
ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ

มี 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาวิถีถ้าเขาพลูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

		เพศ			
	เพศ	ความถี่	เปอร์เซ็นต์	เปอร์เซ็นต์ที่ถูกต้อง	เปอร์เซ็นต์สะสม
valid	ชาย	196	49.10	40.10	49.10
	หญิง	203	50.09	50.09	100.0
Total		399	100.00		
		อายุ			
	อายุ	ความถี่	เปอร์เซ็นต์	เปอร์เซ็นต์ที่ถูกต้อง	เปอร์เซ็นต์สะสม
valid	21 - 30 ปี	2	0.50	0.50	0.50
	31 - 40 ปี	66	16.50	16.50	17.00
	41 - 50 ปี	203	50.90	50.90	67.90
	51 - 60 ปี	128	32.10	21.10	100.00
Total		399	100.00		
		อาชีพ			
	อายุ	ความถี่	เปอร์เซ็นต์	เปอร์เซ็นต์ที่ถูกต้อง	เปอร์เซ็นต์สะสม
valid	ค้าขาย/ธุรกิจ. ส่วนตัว	8	2.00	2.00	2.00
	พนักงาน บริษัทเอกชน/ ลูกจ้าง	46	11.50	11.50	13.50
	เกษตรกร	214	53.60	53.60	81.40
	ข้าราชการ	131	32.80	32.80	100.00
Total		399	100.00		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

	อายุ	ความถี่	เปอร์เซ็นต์	เปอร์เซ็นต์ที่ ถูกต้อง	เปอร์เซ็นต์ สะสม
valid	10,001-15,000	21	5.30	5.30	5.30
	15,001-20,000	60	15.00	15.00	20.30
	20,001-25,00	172	43.10	43.10	63.40
	25,001-30,000	146	36.60	36.60	100.00
Total		399	100.00		

ระดับการศึกษา

	อายุ	ความถี่	เปอร์เซ็นต์	เปอร์เซ็นต์ที่ ถูกต้อง	เปอร์เซ็นต์ สะสม
valid	ต่ำกว่าปวช./ ปวส.	194	48.60	48.60	48.60
	ปวช./ปวส.	117	29.30	29.30	77.90
	ปริญญาตรี	88	22.10	22.10	100.00
Total		399	100.00		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ - ชื่อสกุล นายรัฐชน แจ่มจรัส
วัน เดือน ปีเกิด 6 มิถุนายน 2541
สถานที่เกิด โรงพยาบาลกระบี่
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 256/43 ม.2 ต.อ่าวลึกใต้ อ.อ่าวลึก จ.กระบี่
สถานที่ศึกษาปัจจุบัน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ประวัติการศึกษา
พ.ศ.2556 โรงเรียนอ่าวลึกประชาสรรค์
พ.ศ.2559 โรงเรียนอ่าวลึกประชาสรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้